

HALKIN

SESi

8 Mart

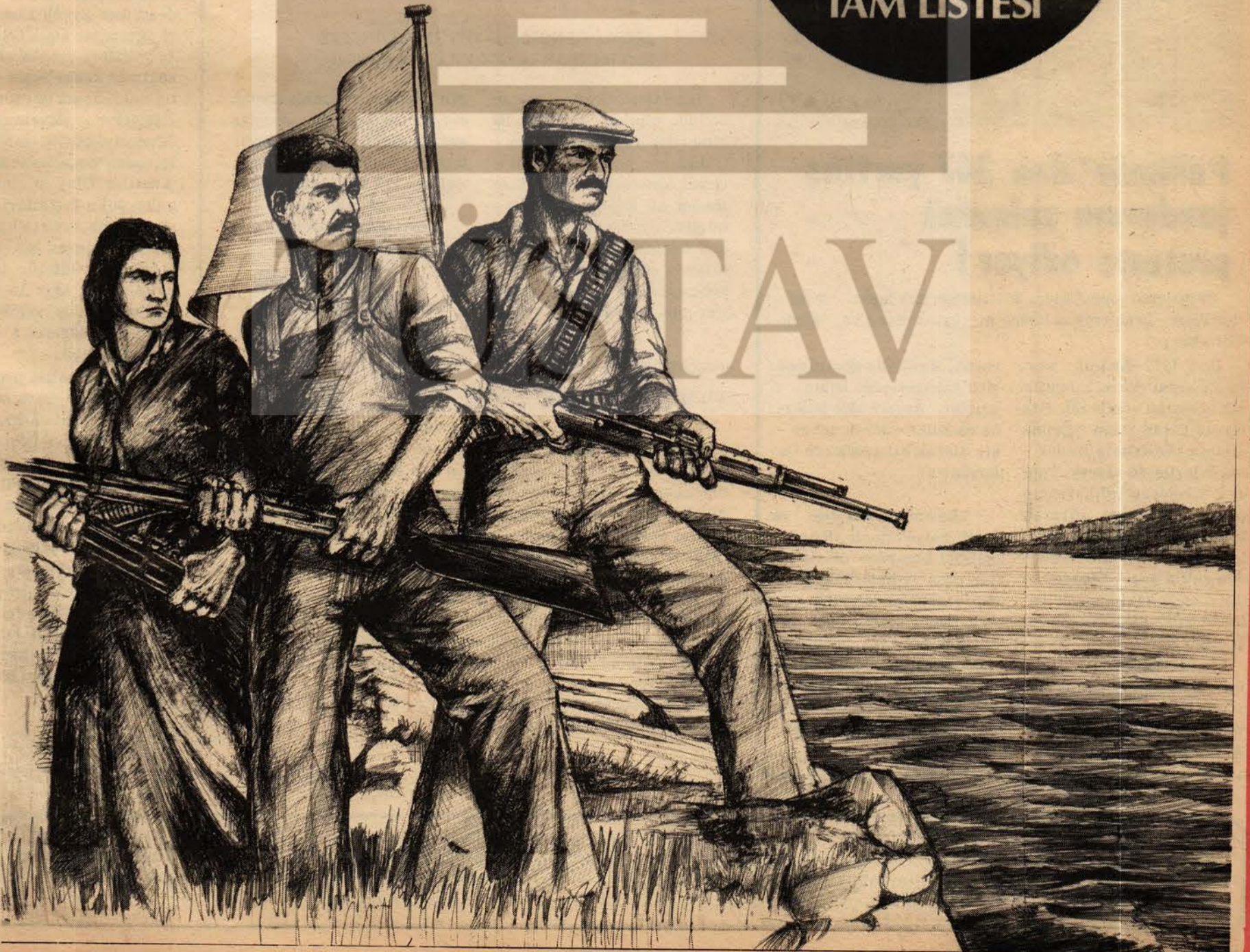
1977

250 Kuruş

99

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

YENİ ÇARLARIN
1976 YILINDA
BOĞAZLARIMIZDAN
GEÇEN SAVAŞ
GEMİLERİNİN
TAM LİSTESİ

Bilecik

BİKSAN İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ

Bizler Bıksan kağıt fabrikasında çalışan 200 işçiyiz. İş yerimizde can güvenliği yoktur. Müdür bizi Müteahhidin üzerine yazdırdığı için sigortasız, 60 lira asgari ücretle çalışıyoruz. Öğle yemekleri için masa olmadığı için çalıştığımız yerde yemek yiyoruz. Sendikamız yoktur. Sendikaya üye olan 55 arkadaşımız işten atıldılar. Mücadelemiz sonucu tekrar alındılar. Şimdi kendi istedikleri sendikaya kayıt etmek istiyorlar. Bunu protesto etmek için Vezirhan köylüleri suyu kestiler. Biz patronun adamlarına karşı mücadele ediyoruz.

Maden-İş 4'üncü Bölge'den Atılan Bir İşçi :

DİSK İŞTEN ATILAN İŞÇİLERİ YÜZÜSTÜ BIRAKTI

Ben Eylül ayındaki genel direniş sırasında işten atıldım. Bitün bölgeden toplam 200 kadar arkadaş benim durumdadır. Bizim için özel olarak kara liste düzenlendi. Hiç bir yerde iş bulamıyoruz. Maddi bakımdan sıkıntı içindeyiz. Şu anda sendika brüt maaşımızın yüzde ellisini veriyor. Toplu sözleşme zamları bizim maaşlara yansımıyor. DİSK işçiden altı lira keserek bir "da yanışma fonu" kurdu. Epey para topluyor, ama biz bunları göremiyoruz.

MERSİN YERFİSTİĞİ FABRİKASI İŞÇİLERİ :

"YIKILSIN KADIN İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ ORTAÇAĞ BASKILARI ! "

Mersin'de kurulu Yerfiskö Birlik fabrikası çevre köy ve kasabalardan gelen yerfistigini işler. Fıstık çok tozudur, işçiler tozu olduğu gibi ciğerlerine çekerler. Fabrikada çalışan 80 işçinin tümü kadındır. Bunlar 18-20 yaşlarında genç kızlar ile çoğunluğu doğudan gelen Türkçe bilmeyen Kürt ve Türk kadınlarıdır. İşçiler Türk-İş'e bağlı Tez Büro - İş Sendikasına üyedirler. Fabrika Müdürü Kiper Ulu-soy AP'lidir. Depo memuru MHP'li Mehmet Can ile ortaklaşa işçiler üzerinde her türlü baskıyı sürdürürler. Mehmet Can kadın işçileri evine götürerek özel işlerini yaptırır.

İşçileri işten çıkarmakla tehdit ederek MHP'li-lerin kurmuş olduğu MİSK'e bağlı Türk Büro-İş'e üye ettiler. Daha sonra bunun farkına varan Tez Büro-İş temsilcisi İsa tekrar imza toplayarak ve işçilere anlatarak vazgeçirdi. Fabrikaya gelen Mehmet Can ve MİSK'li sendikacıları işçiler ellerine geçirdikleri teneke, sopa ve süpürgelerle kovaladılar. İşçilerin kararlı tutumu karşısında müdür ve uşakları neye uğradıklarını şaşırıyorlar.

Yıkılın kadın işçiler üzerindeki ortaçağ baskıları !

Başında bize "sizi mutlaka işe aldıracağız, ne pahasına olursa olsun" dediler. Biz, "eğer olmayacaksa bari tazminatları alıp başka işe bakalım" dedik. Aradan biraz zaman geçti "işe aldırılmazsak bile mutlaka tazminatları alacağız, ama siz gene işe bakın" dediler. "İş bulamayana biz yardım edeceğiz" dediler. Bize yalan söylüyor ve iki yüzlülük yapıyorlar.

Biz atıldıktan sonra taban direniş istedi, bu sefer tepe "kaybımız artar" diye-

rek karşı çıktı. Binlerce insanın atılması kayıp değil mi? Biz kırk milyon çıkarına ve DGM'ye karşı gerekirse ölüme de gideriz. Ama bizi aptal yerine koyan, sadece kendini düşünen yöneticilerle değil. Bizle kaynaşan bizi aydınlatan ve gerçekten fedakarca önümüze geçen yöneticilerle gideriz.

Mahkemelerimiz devam ediyor. DİSK sorumluluk almıyor. "Ben onları serbest bıraktım" diyor. Böylece bütün sorumluluğu bizim sırtımıza yıkılmış oluyor.

LİSELİ GENÇLERE TÜTÜN MİTINGİNE KATILDILAR DİYE CEZA VERİLİYOR

Bir faşist, Ocak ayının 25'inde yapılan "Tütün ve Bağımsızlık Yürüyüşü"ne katıldıklarını öne sürdüğü devrimci öğrencileri okul idaresinden Ali Kurtça'ya bildirmiştir. Ali Kurtça öğrencileri tek tek idareye çekip sorguya çekti, dayak attı. Neticede bazı arkadaşlara 3'er gün, bazılarına 7' ser

PAZARCIK

EL MÜSLÜMAN SEYRİ SON BULSUN !

Bizler Topaluşığı köyünün yoksul tarım işçileriyiz. Çöp toplama zamanı değil, çeşitli işkence ve küfür zamanı geldi. Biz bu kış ayında soğuk mevsimde sabahın erken saatinden akşamın 4'üne kadar çalışıyoruz. Dayıbaşı Ali Tode bizi 25 liraya ağaların hesabına çalıştırıyor. Bu bir süpürge parası değildir. Bununla kalmayarak çeşitli küfür ve tehditlerle ezmeye çalışıyor. Biz hakkımızı savunduğumuzda ağayla birlikte "el müslüman seyrine" diyor.

Bir gün sabah erken bizi zorla işe götürmek istedi. Biz de "bizi ucuz çalıştırıyorsun işe gitmeyeceğiz" dedik. Hırçınlaştı, bizi suçladı. Bitün köy halkı olarak dayıbaşından memnun olmadığımızı, ağalara yardımlık yaptığımızı açıklayarak ayrılmasını istedik.

El müslüman seyri son bulsun ücretler belli olsun ! Dayıbaşılığa son !

Bir tarım işçisi

GAZİANTEP'TE FAŞİST SALDIRILAR

20 Şubat günü ODTÜ yurdu önünde toplanan komandolar yoldan geçen bir kişiyi elinde "Çin Savaşıyor" kitabı olduğu için dövdüler. Servis otobüsünü bekleyen üç çimento işçisini ellerinde ilerici gazeteler olduğu için dövdüler.

21 Şubat günü Keyvanbey pasajındaki Çıra Kıtabevinin camlarını kırdılar. Devrimcilerin oturduğu İnci ve Şafak kiraathanelerini bastılar. Tabancayla bir CHP'liyi yaraladılar.

Faşistler ayrıca Yıldız Kitabevini, Tür-Da Bürosunu, Halk Kitabevini, "Özgür Gaziantep" gazetesini bastılar ve camlarını kırmışlar. Ticaret Lisesi önünde bir öğrenciyi ağır yaralamışlardır.

Bitün bu saldırıların hesabı sorulacaktır.

Gaziantep'den Bir Devrimci

ADANA

FAŞİSTLER BİR DEVRİMCİYİ BİÇAKLADILAR

19 Şubat akşamı Bilgi İşlem Dersanesinden çıkan Erkek Lisesi öğrencisi Şefik Güler yüzleri maskeli sekiz on kadar faşistin saldırısına uğradı. Faşistler devrimci öğrenciyi çeşitli yerlerinden bıçaklayarak kaçırdılar. Olay yerine gelen polis faşistlerin kaçmasına seyirci kaldı ve kanunsuz bir şekilde Şefik Güler'in evini aradı. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan öğrenci ameliyat edildi.

Olayı ve polisi protesto eden Türkiye Birlik Partisi Adana Gençlik Kolları Başkanını polis tarafından Birinci Şube'ye götürülmüş ve baskıya uğramıştır. Polis hastanede yatan devrimciye de baskı yapmış, ziyarete gelenlerin isimlerini öğrenmeye çalışmıştır. Faşist saldırıyı ve polis kanunsuz davranışlarını protesto ediyoruz!

Adanalı devrimciler

Pülümür'den 307 yurttaş jandarma zulmünü protesto ediyor !

Dergimize topladıkları 307 imzayı gönderen Pülümürlüleri, jandarma zulmünü protesto ediyor ve şöyle diyorlar :

19.2.1977 akşamı saat 20-21 arası ilçemiz Jandarma komutan vekili Kd. Baş Çavuş Ertan Şahin yanına silahla kuşatılmış jandarma erlerini de alarak, Tunceli-Erzincan yol kavşağındaki kahvehaneye girerek televizyon seyreden halka, hiç bir gerekçe göstermeden geliş güzel hakaret edip o anda kahvehanede bulunan halkı sıra dayığından geçirmiştir.

Ertan Şahin, daha sonra çarşıya çıkarak eve gitmekte olan Necati Turan adındaki yurttaşı yine gerekçe göstermeksizin geri çevirerek, karakola götürüp çeşitli hakaretlerde bulunmuştur. Ayrıca ilçe halkına da küfür ederek sebersiz olarak hakaretlerde bulunmuştur.

Tamamen yasa dışı ve keyfi hareketlerle ilçemiz halkını huzursuz ve tedirgin eden ve halkı tahrik eden jandarma komutan vekili Ertan Şahin'in bu tutumunu biz aşağıda imzaları bulunanlar şiddet ve nefretle kınarız. Bu davranışlar halkımız üzerindeki faşist baskıların bir uzantısidir.

Tamamen yasa dışı ve keyfi hareketlerle ilçemiz halkını huzursuz ve tedirgin eden ve halkı tahrik eden jandarma komutan vekili Ertan Şahin'in bu tutumunu biz aşağıda imzaları bulunanlar şiddet ve nefretle kınarız. Bu davranışlar halkımız üzerindeki faşist baskıların bir uzantısidir.

Halkın imzası

Rus gemilerinin, açık denizde avlanan balıkçı motorlarımıza ateş açtığı, dört motor ile balıkçılarımızın tutuklandığı haberi ancak bir iki gazetede yer aldı. Bu gazeteler de olayı üç beş satırla geçiştiriyorlardı.

Olay, hatıra Hora'nın Ege denizine açıldığı günleri getirmektedir. Ortalık, Yunanistan'a karşı düşmanlık yaygarasından ve tehditten geçilmeyordu. O tarihte Türkeş'ten Demirel'e ve Ecevit'e kadar çeşitli siyasi güçlerin temsilcileri şovenizmde birbirleriyle yarışa girmişlerdi. Bugünkü tutumise, tam bir sessizliktir. Ege'den Karadeniz'e çıkınca "milliyetçilerimizin" yerinde poyraz esmektedir. Siyaset adamlarından amirallere kadar, "denizlerdeki büyük menfaatlerimiz" konusunda şiddetli nutuk çeken zevat, bugün niçin sessizlik içindedir? Yoksa Karadeniz'in balığı başka bir balık mıdır?

Yeni Çarların ve onların uydusu durumundaki Bulgar revizyonistlerinin Karadeniz'de Türkiye'ye karşı küstahça bir tavır aldıklarını gösteren olaylar birbirini izlemiştir. Bulgar ve Rus makamlarının açık denizde avlanan balıkçılarımıza karşı giriştiği hukuk dışı eylemler ve zorbalığın son zamanlarda yükseldiği görülmektedir. Bulgarların balıkçılarımızı tutuklaması ve motorumuza el koyması, Rusların Karadeniz'de de 200 millik iktisadi alan uygulayacakları tehdidini savurmaları ve en son yukardaki olay, bunun örnekleridir.

Bütün bunlar, emperyalist devletlerin eskiden beri uygulayageldikleri siyasi baskı yöntemlerinden başka bir şey değildir. Olayların Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanması düşünülen siyasi işbirliği anlaşmasının geciktiği bir zamana rastlaması dik-

kat çekicidir.

Kıbrıs'a asker çıkarmak ve Yunanistan'la anlaşmazlıklar, Türkiye'yi ABD veya Rusya'dan birine daha fazla muhtaç duruma düşürmektedir. Küçük bir Üçüncü Dünya ülkesine karşı girişilen askeri eylem, gerici sonuçlarını her gün daha açık olarak göstermektedir. Bu eylemin bedeli, Türkiye'nin süper devletler karşısında başı daha eğik bir duruma düşmesi ve büyük devletlerin küstahlığına boyun eğmesidir.

Türkiye'nin Moskova'daki aç gözlü tefeciden kredi dilenen bir duruma geldiğini bütün bunlara eklersek, manzara daha da açık bir şekilde ortaya çıkar. Dışişleri Bakanını beş on gün sonra el açmak için Moskova'ya gelayacak bir ülkenin, Yeni Çarların küstahlığı karşısında başı dik bir tutum almasını beklemek fazla iyimserlik olur. Sosyal-emperyalistler, ekonomimizin kilit yerlerini, elektrikimizin şalterini boş yere ele geçirmiyor. Bütün bunlar ona isteklerini dayatma ve küstahlık yapma "hakkını" da sağlıyor.

Hükümet, Karadeniz'deki haklarımızı ve balıkçılarımızın güvenliğini korumaktan o kadar uzak bir tutum içindedir ki, Sovyetler Birliği'nin zorbalığını protesto edeceğine, balıkçıların tepkisini bastırmaya çalışıyor.

"Onurlu ve kişilikli dış politika" türünden sözleri ağzından eksik etmeyen Ecevit ise, hükümetten farklı bir tutum içinde değildir. Çünkü o, iktidar hesaplarını, sosyal-emperyalizmin Türkiye'deki işbirlikçileri ile kuraçağı seçim ittifakları üzerine yapmaktadır. Türkiye'nin önündeki çetin meseleleri emekçi halkın gücüne dayanarak çözmek kararını alamayanlar ve bunda direnmeye gözü kesmeyenler, şu veya bu büyük devlet arasında

manevralar yapmaktan, iktidara gelmek için süper devletlerin rızasını almaya çalışmaktan başka bir yol bulamazlar. "Onur", "kişilik", "saygınlık" gibi sözler, böylelerinin dilinde yalnız çağdaş bir görüntü yaratmaya hizmet ediyor.

Halktaki büyük cevheri göremeyen, halkın neleri başarmaya gücü yettiğini hiç bir zaman anlayamamış olan kimi aydınların tutumu da son derece öğreticidir. Bunlar, bazı eski Jöntürkler gibi onbeş yıl "özgürlük" mücadelesi verdikten sonra yorulmuşlardır. ABD emperyalizminin gerilediği şartlarda, kendilerine istikbal ve ikbal vadeden sosyal-emperyalizme bel bağlama yolunu tutmaktadırlar. İlericilikte, gardroptan ve Türk Dil Kurumu lügatından çıkıp da tarlaya ve fabrikaya kadar gidemeyen aydınların tarih boyunca önlerine çıkan tehlike budur.

Burjuvazi ve toprak ağalarının bütün kesimleri, Çağlayangil'i bugünlerde Moskova'ya uğurlarken birlik halinde davranıyorlar. Biraz kaygı duyanlar olsa da pek ses çıkarmıyor. MC hükümetinin Dışişleri ve Enerji Bakanları, bakalım halkın sırtından başka ne gibi anlaşmalara imza basacaklar?

Sosyal-emperyalistlerin Türkiye üzerindeki efendilik emelleri konusunda halkın da bir sözü olacaktır. Dışişleri bakanları Moskova'da imza atadursunlar, biz de buraya bir tarih düşüyor ve imza atıyoruz: Türkiye halkı, bağımsızlığına ne kadar tutkun, devrimci yetenekleri ve yaratıcılığı ne kadar güçlü bir halk olduğunu gösterecektir. 40 milyonluk Türkiye her türden emperyalizmi, işbirlikçi kapitalizmi ve toprak ağalığını yıkacak, kendi yurdunun efendisi olacaktır. Halk, bir şeyin altına imza attı mı, onu yapar. Yeni Çarlar boyun eğenlerin geleceği yoktur.

HALKIN SESİ

Bıksan Kağıt Fabrikasında çalışan bir işçi

İSLAHIYE

SERİNKANLI KÖYLÜLERİ TOPRAKLARINI İŞGAL EDEN AĞAYA KARŞI DİRENİYOR

Toprak Reformu Ön Tedbirler Kanununa göre sekiz bin dönümlük hazine arazisi Serinkanlı köylülerine kiraya verilmişti. Yıllardan beri hazine toprağını bedelsiz olarak ekip biçen toprak ağası Haydar Vural silahlı adamlarıyla köye gelerek toprakları işgal etti. Köylüler ağaya karşı mücadele ettiler.

Yargıtay 12'nci Hukuk Dairesi, Haydar Vural'ın haksızlığına ve toprakların köylülere ait olduğuna karar verdi. Yargıtay'da karara bağlanan mahkeme dosyası İslahiye mahkemesine geldiğinde ağa Haydar Vural'ın avukatı mahkemeyi uzattı. Ağa da zamanın uzamasından faydalanarak ekmiş olduğu toprakları biçmeyi planlamaktadır.

Bilal Gündes

BOLU

EMNİYET VE OKUL MÜDÜRÜNE GÜVENMEKLE HATA ETTİK

Bir süre önce açılan okulumuzda öğrenim bugüne kadar normal devam etmişti. Bu durumdan memnun olmayan hakim sınıflar okulumuza baskı yapmaya başladılar.

17 Şubat günü okulumuzda ki az sayıdaki faşist ve diğer şehirlilerden gelen faşistler, birlikte okulumuza saldırdılar. Okulumuzun camlarını kırdılar. Biz bu saldırılar sürerken okulda faşizmin yüzünü açıklayan konuşmalar yaptık ve tarafsız olan arkadaşlarımızın faşist-

lere karşı mücadeleye katılmalarını sağladık.

Okulda 4 saat kaldık. Okul müdürü ve Emniyet müdürü okuldan hiç bir saldırıya uğramadan çıkabileceğimize dair söz verdiler. Oysa okuldan çıktığımızda bir yandan Emniyet Müdürü'nün emriyle polis, diğer taraftan da faşistler taş, demir çubuk ve sopalarla saldırdılar. Bu olay bize hakim sınıflara hiç bir zaman güvenmemek gerektiğini öğretti.

Okulumuzu asla faşistlerle terk etmeyeceğiz!

Bolu Teknik Bilimler Yüksek Okulu devrimcileri adına Mustafa Özdemiroğlu

KARAMAN'DAN 46 YURTSEVER :

"YILMAZ GÜNEY'E ÖZGÜRLÜK!"

Karaman'ın Kiraz köyünden dergimize 46 imzalı bir mektup gönderen yurtseverler Yılmaz Güney'e özgürlük istemektedirler.

Mektupta, tüm yurtsever sanatçılar üzerindeki faşist baskılar protesto edilerek şöyle denmektedir:

Tüm yurtsever ve demokratları "Yılmaz'a Özgürlük" sloganı etrafında mücadeleye çağırıyoruz.

KADIKÖY'DE OTOBÜS DURAĞINDA FAŞİSTLER BİR ÖĞRENCİYE SALDIRDILAR

Ben Kadıköy'de Mehmet Beyazıt Lisesi'nde okuyordum. Okulumuzda can güvenliğimizin kalmaması, idarenin baskı yapması, faşist saldırı ve tehditlerin yoğunlaşması üzerine bütün okul iki saatlik boykot yaptık. Bunun üzerine Sıtkı Nuhoğlu, Akif Göztoklusı ile, boykotu başlattığımız gerekçesiyle okuldan uzun süreli olarak uzaklaştırıldık.

Üzerimizdeki baskı ve tehditler okul dışında da devam etti. En son 1 Mart günü öğleyin Mazhar Beydeki Sosyal Sigortalar Hastanesinin önünde faşist komandoların silahlı saldırısına uğradım. Yolun ortasında a niden tabancayı belime dayayarak üzerimi aradılar. Hiç bir şey bulamayınca koluma girip götürmek istediler. Direnince de sille tokat dövmeye başladılar. Orada bulunan halkın ve esna-

fın müdahalesi ile beni bırakarak zorunda kaldılar.

Faşistler şunu iyi bilsinler ki, ne saldırı ne okuldan atma cezaları Demokratik Lise mücadelesini durduramayacaktır. Gençliği hiç bir baskı ve tehdit yıldıramaz.

Gençliğe Can Güvenliği!
Yaşasın Liseli Gençliğin Demokratik Lise Kavgası!

İstanbul Kadıköy'den Bir Proleter Devrimci

GÖRDES'Lİ YURTSEVERLER REVİZYONİST SALDIRILARI PROTESTO EDİYOR:

CHP gençlik lokalinde 5 Şubat Ankara mitingini değerlendirmek için 70 kadar yurtsever toplandı. Toplantıda revizyonist saldırılara duyduğu tepki dile getirildi. Yurtseverler toplantı sonunda revizyonist saldırıyı protesto etmek için toplanan 49 imzayı dergimize yollamışlardır.

RUS SAVAŞ GEMİSİ TOPLAM 432 GEÇİŞ YAPTI

1976 yılı içinde boğazlardan Akdeniz'e açılan Rus savaş gemilerinin cinsleri ve aylara göre dağılımı

	OCAK	ŞUBAT	MART	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL	EKİM	KASIM	ARALIK
MUHRİPLER	26	18	16	20	15	17	17	17	14	19	22	16
ÇIKARMA GEMİLERİ	10	7	8	2		2	3	-	-	-	2	-
KRUVAZÖRLER	5	5	4	5	5	4	5	5	3	5	4	4
DENİZALTILAR	1	1	1	1	1	-	-	2	2	2	-	1
UÇAK GEMİSİ	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
HÜCUMBOTLAR	-	1	-	-	-	6	1	-	1	-	2	5
MAYIN GEMİLERİ	-	-	2	-	-	-	1	-	2	-	-	2
NAKLİYE GEMİLERİ	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
REFAKAT MUHRİBİ	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-
KARAKOL GEMİLERİ	-	-	-	1	-	-	2	-	3	-	1	2
YARDIMCI GEMİLER	5	5	5	6	8	10	7	5	5	12	9	2
	49	37	36	37	29	39	36	29	30	38	40	32

**Boğazlardan
Montrö
Anlaşması
çığnenerek
bir
uçak gemisi
geçirildi**

1976 yılında Akdeniz'e inen Rus gemilerinin isimleri ve geçiş sayıları

MUHRİPLER	410	5	UÇAK GEMİSİ		Thelyeskun	1	
Bordo	Geçiş	411	4	İsim:	Geçiş sayısı:	Berezan	1
Numarası:	sayısı:	412	2	KİEV	1	Vladimirsky	2
165	5	413	1			PM-138	1
166	8	425	8			GS-299	1
173	11	428	1			Turgai	1
176	7	430	1	HÜCUMBOTLAR	MAYIN GEMİLERİ	PM-56	1
177	5	441	2			Dauria	1
179	10	444	1	Borda	Geçiş	MIUS	4
180	11	449	7	Numarası:	sayısı:	Costman	1
181	8	Toplam	34	104	2	Vidiaev	1
182	8			107	1	Adjaria	2
186	6	KRUVAZÖRLER		112	1	MB-30	3
191	4			125	2	Onda	1
196	10	Borda	Geçiş	137	1	KIL-25	1
197	8	Numarası:	sayısı:	138	1	Lama	2
198	10	843	7	139	1	Liman	2
340	1	845	3	194	1	PM-26	1
360	1	847	8	195	1	SB-5	3
352	5	851	9	559	1	Küban	7
353	1	853	6	561	1	Mezen	1
367	4	854	1	564	1	Baskunchak	2
371	6	855	8	974	1	Villy-Pechora	1
373	5	857	6	975	1	VTR-48	1
375	8	858	2	Toplam	16	V. Glovnnin	1
377	11	860	3			Jüpiter	2
379	8	RRE	1			Pamiat	1
380	6	Toplam	54			Bellingsgauzen	2
381	3					Okean	1
382	10					Cheleken	1
383	4	DENİZALTILAR				Kırım	1
385	6					Yamal	1
386	4	Borda	Geçiş			MB-160	3
387	1	Numarası:	sayısı:	410	1	902	1
388	4	201	1	411	1	Pechora	1
389	7	222	1	Toplam	2	Toplam	9
398	1	251	1			BM-125	1
527	6	252	3			BM-9	1
539	2	256	1			Taman	1
540	2	263	1			Alidda	1
Toplam	217	264	1			Kafkas	3
		264	1			976	1
ÇIKARMA GEM.		280	1			986	1
Borda	Geçiş	283	1			Vilvuy	1
Numarası:	sayısı:	286	1			MB-152	1
402	2	Toplam	12			Tourgay	2
						Fedor Vidyayev	1
						Buzuluk	2
						Toplam	79

Kasım			Aralık		
Tarih	Borda No:	Cinsi:	Tarih	Borda No:	Cinsi:
1	186	m	4	198	m
1	173	m	4	388	m
3	389	m	6	857	kr
3	177	m	6	182	m
3	THELYEJ		6	377	m
4	KUN	y	8	196	m
4	BEREZAN	y	8	381	m
6	851	kr	9	139	hb
6	179	m	9	987	y
6	173	m	11	851	kr
7	987	y	11	179	m
8	196	m	11	373	m
8	381	m	12	459	my
8	137	hb	12	462	my
11	845	kr	13	104	hb
11	181	m	13	107	hb
11	375	m	14	197	m
12	MB-160	y	14	387	m
12	TOURGAY	y	16	845	kr
13	197	m	16	181	m
13	385	m	16	375	m
15	PM-138	y	18	112	hb
16	182	m	18	125	hb
16	377	m	18	SB-5	y
17	851	kr	20	198	m
17	179	m	20	388	m
17	373	m	21	252	d
18	BELLINS		22	697	kk
18	GAUZEN	y	22	698	kk
18	VLADI-		24	857	kr
18	MIRSKY	y	24	182	m
21	896	kk	24	377	m
21	425	ç			
21	441	ç			
21	173	ç			
21	196	m			
21	381	m			
26	180	m			
27	LAMA	y			
29	138	hb			
31	851	kr			
31	179	m			
31	373	m			

TOPLAM GEÇİŞ 432

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

8 Mart 1910'da binlerce kadını temsil eden devrimci kadınlar Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da bir araya geldiler. Sorunlarını gözden geçirdiler. Çifte sömürü ve baskı altında olduklarını, hem işçi ve emekçi olarak sömürdüklerini hem de erkeklerle eşit ekonomik, sosyal ve siyasi haklara haklara sahip olmalarının engellendiğini açıkladılar. Kadınların kurtuluşunun, ancak proletarya önderliğinde devrimle gerçekleşeceğini belirterek bu uğurda eylem kararları aldılar.

Toplantıda, Alman Komünist ve işçi hareketinin ünlü kadın devrimcilerinden Klara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart'ın "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanması kararı alındı.

Soru: Siz bir ozan olarak mücadeleniz sırasında ve cezaevlerinde kadınlar üzerinde ne gibi baskıların uygulandığına şahit oldunuz?

Cevap: Kadınlarımız bütün baskısı altında ezilmektedirler. Bugüne kadar kadın aiyadal anlayışların baskısı altında da ezilmektedirler. setten uzak tutulmaya çalışılmış, böylece onun devrimci mücadeledeki rolü engellenmeye çalışılmıştır. Kadını bir meta ve süs eşyası olarak gören feodal anlayışların baskısı altında da

Cevap: Kadınlarımız bütün halkımız üzerindeki baskıların yanı sıra, kadını hor gören feodal anlayışların baskısı altında da ezilmektedirler. Bugüne kadar kadın siyasetten uzak tutulmaya çalışılmış, böylece onun devrimci mücadeledeki rolü engellenmeye çalışılmıştır. Kadını bir meta ve süs eşyası olarak gören anlayış toplumumuza hakim kılınmaya çalışılmıştır.

Bugüne kadar bir devrimci ozan olarak baskılarla karşılaşmışım. Ve bir kadın ozan olduğum için daha çok baskıya uğradım. Polisi olsun, savcısı olsun, jandarması olsun, hakim sınıfların kadını hor gören anlayışıyla, "Sesin güzel, sazın da var, televizyonda, radyoda çal, niye böyle işlerle uğraşıyorsun, zaten göz-

Kadınlar üzerindeki baskılar son bulmalıdır!

Türkiye kadınları emperyalizmin ve feodalizmin boyunduruğunu, en ağır bir şekilde hissetmektedir.

Özellikle köylerde kadınların hiç bir hakları yoktur. Kızların başlık karşılığında evlendirilmeleri sistemi devam etmektedir. İmam nikahı yürürlüktedir. Bir erkek dört kadınla evlenebilir, karısını istediği zaman boşayıp evden kovabilir. Kanunlara göre birden fazla kadınla evlenmek yasaktır. Ama resmi devlet istatistikleri bile, 300 bine yakın kadının bu durumda olduğunu belirtiyor. Kadın bugünkü toplumda söz hakkı dahi bulunmayan, tek görevi çocuk bakmak ve ağır şartlar altında çalışmak olan ikin-

ci sınıf insan kabul edilmektedir.

Kadın işçiler üzerindeki baskı, erkek işçilerden daha ağırdır. Eşit işe eşit ücret ilkesi sağlanmamıştır. Patronlar, toplumdaki feodal düşüncelerden yararlanarak kadın işçileri baskı altına almaktadır. Kadın işçilerin çocuklarının bakılması için, yuva vs. gibi imkanlar sağlanmamıştır.

Bugünkü toplumda kadınlar kültürel bakımdan geri bir durumda tutulmaktadır. Ülkemiz kadınlarının yüzde 65'i okuma yazma bilmiyor. Sigortalı kadın işçilerin, sigortalı erkek işçilere oranı yüzde 10 civarındadır. Teşkilatsız ve dağınık durumda tutulan kadın işçileri patronlar daha kolay

baskı altına alıyorlar.

Bugünkü toplum kadınları gazete ve dergi sayfalarında, televizyonda, sinemada, eğlence yerlerinde bir eşya gibi teşhir ediliyor. Randevuevleri kadın ticareti büyük şehirlerde hızla yayılıyor. Devlet izniyle genelevler açılıyor.

Kadın-erkek eşitsizliğinin ve kadınlar üzerindeki baskının nedeni emperyalizmin ve toprak ağalığının hakimiyetidir. Milyonlarca kadın emekçi ancak bu eşitsizlik ve baskılara karşı mücadele ile milli demokratik devrime katılabilir. Milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık mücadelesinde kendisine düşen büyük rolü oynayabilir.

Ozan Şah Turna:

« İki süper devlete karşı mücadelede yerimizi almamız ! »

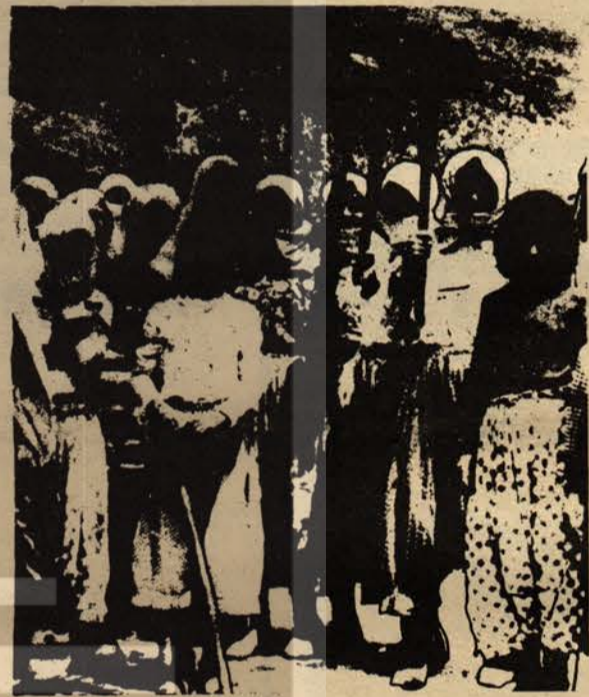
lerin de görmüyor" diyerek baskıda bulundular. Ben bu tutumlara karşı, önemli olanın hangi sınıflara hizmet ettiğimizi söyleyerek cevap verdim. Bir insanın gözleri kör olsa bile halkına hizmet etmelidir.

Kadınlara cezaevlerinde daha özel baskılar var. Özellikle kadın mahkumların siyasetle ilgilenmesi engellenmeye çalışılıyor. Mesela Adana cezaevinde erkek arkadaşlarımıza yapılan baskıları protesto için kadın koşusunda açlık grevine gittiğimizde bizlere "Siz kadın başımızla bu işlere karışmayın, bunlar sizin işiniz değil" diyen cezaevi idaresi mücadelemizi baltalamaya çalıştı. Buna karşı siyasi olsun olmasın, açlık grevini devam ettiren kadın arkadaşlar olarak kadınlarla erkeklerin farklı olmadığını, erkek arkadaşlarımıza uygulanan baskılara karşı mücadelenin en tabii hakkımız olduğunu söylediklerimizde bizleri hücreye attılar. Savcı da aynı şekilde tutum aldı. Cezaevi idaresi devrimci mahkumlarla diğer kadın mahkumları birbirine düşürmek için çalışıyordu. Ancak bu tertipleri bizlerin birliğini pekiştirmeye yaradı. Devrimci kadınların falakaya yatırılması kadın mahkumların cezaevi idaresine karşı mücadele azmini söndürmedi.

Hakim sınıflar kadınların mücadeleye atılmasından korkuyorlar. Onlar bütün güçleriyle kadınları toplumumuzun meseleleriyle ilgilenmeyen cahil insanlar haline getirmeye çalışıyorlar. Kadınların ezilmeleri alın yazılarından kaderden dolayı değildir. Hapishanelerde bile kadınlara daha çok baskı yapılması genel olarak toplumda var olan kadını ikinci sınıf vatandaş olarak görme anlayışındandır.

Soru: İki süper devlete ve faşizme karşı mücadelede kadınlarımızın ne gibi görevler düşüyor?

Cevap: İki süper devlet ve işbirlikçilerinin yurdumuzun bağımsızlığını ve halkımızın demokratik mücadelesini tehdit ettikleri bugün, onlara karşı mücadelede kadınlara da büyük görevler düşmektedir. Kadınlar katmerli baskılar altında ezildikleri için, devrimci fikirleri bir kere benimsediler mi, kararlı olarak mücadelede yerlerini alırlar. Bizim ülkemizde de kadınlarımız yıllardır feodalizme ve emperyalizme karşı mücadelede yerlerini almışlardır. Bizler bu mücadeleyi mirasla yükü olduğumuzu göstermeli, bugün de bağımsızlığımızı tehdit eden iki süper devlete karşı mücadelede yerimizi almamızdır. Erkeklerle omuz omuza bağımsızlık ve demokrasi için mücadele etmeliyiz.

Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Aile Derneği Başkanı SEVİM SAN:

TÜM ANALARI EVLATLARIMIZIN CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN MÜCADELEYE ÇAĞIRIYORUM

Soru: Bir ana olarak çocuklarımızın can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesinde kadınların rolü konusunu nasıl görüyorsunuz?

Cevap: 1976 yılı başlarında yoğunlaşan çocuklarımız üzerindeki faşist saldırılar birçok anayı endişelendirmişti. Böylece 40 kadar ana bir araya gelerek bu saldırılara karşı neler yapabileceğimizi konuştuk. İlk olarak Ankara'da "Evlat Acısına Son" mitingi yapıldı. Daha sonra mitingde bir araya gelen analar çocuklarımızın mücadelesine omuz vermek için örgütlenmeye karar verdiler ve Analar-Babalar Derneği'ni ve ADMMA ve YO Aile Derneği'ni kurdular. Çocuklarımızla birlikte faşist işgal altındaki okullara gittik. Bu mücadelelerimiz genişledi. Analar arasında büyük bir yardımlaşma ve kaynaşma oldu. Toplantılara ve mücadelelere Rocalarından gizli katılan analar oluyor. Böylece analar çocuklarıyla daha iyi kaynaşıyorlar.

Bu mücadeleler faşist işgalleri yer yer gerilettiler. Polis ve faşistlerin hakaretleri ve saldırılarına maruz kaldık. Her şeye rağmen çocuklarımızın can güvenliği, okuma özgürlüğü sağlanana kadar mücadeleye devam edeceğiz. Bütün anaları bu mücadeleye katılmaya çağırıyoruz. Anaları, babaları, çocuklarını okula gitmekten alakoyarak yerine onlarla birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

İNİMLAR GÜNÜ

LENİN'İN KADINLARA ÇAĞRISI

"SİLAHSIZLANMA İSTEMEK GİBİ UTANÇ VERİCİ BİR ROLÜ ASLA KABUL ETMEYİN"

İlerici Kadınlar Derneği (İKD) adlı örgüt, kurulduğu günden beri çabalarını bir tek noktada yoğunlaştırıyor: Silahsızlanmanın propagandasını yapmak. İKD, ısrarla milli savunmanın gereksizliğinden, savunmaya harcanan kaynakların başka alanlara sarfedilmesinden, Türkiye'nin savunma çabalarının barışı tehdit ettiğinden dem vuruşuyor. İKD yöneticileri, üyelerine "barışçılık", "silahsızlanma", "insancılık" vs. propagandası yapıyor. Hatta kadınların acil taleplerini sömürerek "silah değil çocuk yuvası" gibi sloganlar piyasaya sürüyor. Lenin, silahsızlanma hayalleri karşısında proleter kadınlara şöyle seslenmektedir:

"Toplum hayatı artık tamamen militarize edilmiştir. Emperyalizm, dünyanın paylaşılması ve yeniden paylaşılması için bütün büyük devletlerin giriştikleri vahşi bir mücadeledir. Bu yüzden tarafsız olanlarla birlikte küçük ülke-

ler de dahil, bütün ülkeler da ha fazla militarize olmaya doğru gidecektir. Proleter kadının buna karşı ne yapacaktır? Bütün savaşlara ve askeri olan her şeye sadece küfrederek ve silahsızlanma mı isteyecektir? Ezilen ve gerçekten devrimci bir sınıfın kadını, bu utanç verici rolü asla kabul etmeyecektir."

(Lenin, Sosyalizm ve Savaş Sol Yayınları, s. 65 /Aslına bakarak yeniden çevirdik /)

Bütün savaşlara ve askeri olan her şeye küfür etmek kimin tutumudur? Haklı ve hak-sız savaşların ayırılmasından kimin çıkarı varsa onun. İKD yöneticileri, Rus sosyal-emperyalistlerinin gün geçtikçe hızlanan ve ülkemizi tehdit eden silahlanmasından yana olduklarını gözlemek için, bu tehdit karşısında bir milli savunma gücünün gelişmesini önlemek için "silahsızlanma" dan söz edip duruyorlar.

Türkiye'nin emekçi kadınları için ise, başta gelen gö-

rev iki süper devlete karşı milli bağımsızlık ve savaşa hazırlık mücadelesini sürdürmek, halkın silahlanmasına ve öz kaynaklara dayalı bir yurt savunması için çalışmaktır. 93 Harbinde Eski Çarların istilasına karşı kazanılan, kürekle, çapayla savaşan Nene Hatunlar, milli mücadele yıllarında Osmanlı'da Kırmızı Müfrezelerden Rahime Onbaşılar, Aydın'da silahlanıp dağa çıkan Ayşealiler, Şerife Aliler, Ayşeler, Fatolar, Türkiye'nin emekçi kadınlarını halkın ve vatanın çıkarları için mücadeledeki yiğitlik ve kararlılıklarını ortaya koydular. Türkiye'nin emekçi kadınları, silahsızlanmaları için Sovyet sosyal-emperya listlerine de yalvarmıyor. Yeni Çarların, saldırgan emelleri için silahlandırdıkları Sovyet halkı, silahını eninde sonunda Yeni Çarlara çevirecektir. Türkiye ve tüm dünya halkları, Sovyet halkıyla birleşip sosyal-emperyalistleri altedecektir.

Emekçi kadınların meseleleri

İstanbul Alibeyköy 'de kadın konfeksiyon işçileri:

Alibeyköy'deki Arapan'ın dik yokuşunu günün bütün yorgunluğuyla tırmanmaya çalışan 5-6 konfeksiyon işçisi genç kıza Halkın Sesi'nden geldiğimizi, Türkiye'deki emekçi kadınların sorunlarını tartışmak istediğimizi söylediğimizde büyük bir sevinçle karşıladılar. Evlerine haber saldılar, izin aldılar. Babasıyla aynı atölyede çalışan işçi bizi evlerine davet etti. Kızların hepsi de yeni çalışmaya başlamıştı. İşçiler, analı baba, nineli bütün ev halkı bir odaya topladık. Dünya emekçi kadınlarının toplantısından, Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün öneminden bahsederek sözü işçi kızlara bıraktık:

"Ben sekiz aylık konfeksiyon işçisiyim. İşyerimizde sendika yok. Bence emekçi kadınların önemli bir sorunu çocuklar. İşçi kadınlar çocuklarına bakacak kimse bulamıyor. Çocuklar yalnız kalıyorlar, başlarına kazalar geliyor. İşten sonra da ev işlerini tek başlarına yapıyorlar, bu çok yorucu oluyor."

"Bence kız çocukları ülkemizde erkekler kadar özgür değiller. Birçok aile okuma konusunda geri kafalı davranıyor ve kızlarını okutmuyorlar."

O zamana kadar konuşmaları dikkatle izleyen yaşlı kadın, köylü kadınların sorunları hakkındaki sorumuz üzerine söze başladı:

"Köylü kadınlarımız sabahdan akşama kadar tarlada çalışırlar. Emeginin hakkını gene de alamazlar. Onlar da erkekler kadar hür değiller. Evelden kadınların sözü pek dinlenmez idi. Kadın hakları daha da azdı o zamanlar. Söz misali başlık parası. Benim adam beni 100 liraya almış. 99 lirayı denk etmiş, 1 lira için bekletmiş babam. Köylerde hâlâ başlık var. Utanç verici bir şey bu. Şehir kadınlarımız köylülerden daha biraz özgürdür."

"Köylülerimiz toprak için

mücadele ediyorlar" dedik. Siz bu mücadelede köylü kadınlarımızın yerini nasıl görüyorsunuz?"

Sorumuza şöyle cevap verdi:

"Tabii ki kadın da erkek kadar bu mücadeleye katılmalıdır. Sadece erkeğin uğraşmasıyla toprak kazanılır mı? İki de başbaşa verecek ki toprağı kazanalar."

Kurtuluş Savaşını hatırlatarak da şöyle sürdürdü konuşmayı:

"Yaşım 78. Rus Çarları Kars'ı aldığımda ben 10 yaşın-

daydım. Kurtuluş Savaşında o zaman kadınlar askere top götürdüler, silah götürdüler. Erzurumlu Ayşe hanım, Karakaş hanım, Fatma hanım vardı. Bunlar hep askerlerle omuz omuza çarpıştılar. Yaşlılar, gelinler, çocuklar hep savaştık."

Rusya'nın ülkemiz üzerindeki hegemonya emellerine, Amerika Rusya arasındaki mücadeleye değinerek MC'nin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını anlattık. Buna karşı kadınlarımızın nasıl müca-

dele etmeleri gerektiğini sorduk:

Gelini anasından evvel davranarak cevapladı soruyu:

"Düşmanı toprağımıza bastır mıyız? Kanımızın son damlasına kadar mücadele ederiz."

"Öyle şey olur mu?" dedi yaşlı teyze. Topraklar bizim topraklarımız. Ninelerimiz, dedelerimiz, köylümüz şehirlerimiz kanımızla kazanmış. Palandökenlerde, Toroslarda nice yiğit vermişiz. Şimdi kızlarımız, erkeklerimiz eskisi gibi de değil, daha uyanık."

bir ev kadını:

"Ben de köylü kadınların sorunlarını söylemek istiyorum. Anadolu'daki köylü kadınların durumu oldukça kötüdür. Bilinçsizdirler. Tarlada bayırda köle gibi çalışıyorlar. Bunların sorunlarını çözmek için devrimcileri köylerde derneklerle, köylü kadınlarla beraber mücadele etmeye çağırıyorum. Köyde kadınların çalıştığını hep ağalar yiyor. Üstelik ellerinde ekmekleri kalmıyor."

"Rusya'yla Amerika'ya karşı kadınların da mücadele etmeleri gerekiyor. Onun için halkı bilinçlendirmek lazımdır. Bunda devrimcilere büyük görev düşüyor."

Beko Teknik 'den bir kadın işçi

"Ben beş senedir Beko Teknik Televizyon fabrikasında çalışıyorum. Tabii ki işçi olduğumuz için eziliyoruz, sömürülüyoruz. Geç zaman işten çıkıyoruz, evde işler, çocuklar... Emeginizin değerini alamıyoruz. Üstelik bir de atölye şeflerinin, ustabaşlarının hayli baskıları oluyor. Şu kadar iş çıkaracaksın diyorlar. Nefes aldırıyorlar. Çok sıkıştırıyorlar. Sütülcüde yanan fabrikadan sonra yeni açılan fabrikada daha çok mal istiyorlar. 650-700 kişiyle çıkan malı şimdi 300 kişiden çıkarıyorlar. Dönen bant öyle ki, nefes aldırıyor."

Biz Cevher-İş'ten çıkıp Maden-İş'e girdiğimiz zaman

adliye giden kadın arkadaşlarımızı polis coplamaştı. Bizi destekleyen öğrenciler buna karşı çıkmışlardı. Bu dayanışma ile karşı koyup saldırganları püskürtmüştük.

"Sendika değiştirme mücadelesinde kadın işçiler en az erkekler kadar mücadele etmeseydi, başarılarımız çok zor olurdu. Şu da bir gerçek ki kadınlar daha kararlı, çünkü kadınlar daha çok eziliyorlar."

"Köylü kadınlarımız teşkilatlı olmadıkları için sendika ve sigorta haklarından yararlanamıyorlar. Bir tanıdık gelmişti geçende bize, diyor ki; erkekler daima kadınlardan daha üstündür. Bunu hiç

bir zaman doğru bulmuyorum.

"Köylü kadınlarımızın dernekleri, sendikaları yok. Örgütlü değiller. Sabahın 6'ından akşama kadar çalışıyorlar. Motorların üzerinde üstüste bindiriliyorlar. Çapa yapıyorlar, 25-30 lira alıyorlar. Hiç bir sosyal güvenceleri yok."

"Bağımsızlık mücadelesinde de kadının önemli yeri vardır. Sadece sendikalaşmak ekonomik haklar için mücadele yetmez. Çünkü zaman geliyor sendika da bizim aleyhimize dönüyor. Onun için kadınlarımızın siyasete ağırlığını koymasına ve bu konuda bilgili olması gerekir."

ZİMBABVE HALKININ MÜCADELESİ VE BUGÜNKÜ

ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) Merkez Komitesi üyesi ve Enformasyon ve Tanıtma Sekreteri Rugare Gumbo'nun 11 Aralık 1976 tarihinde Münih'de Liga Gegen Imperialismus (Emperyalizme karşı birlik) tarafından düzenlenen bir kapalı salon toplantısında yaptığı konuşmayı kısaltarak sunuyoruz.

Rugare Gumbo

ZANU MERKEZ KOMİTESİ ÜYESİ

Bugün Zimbabve'de gelişen devrimci süreci anlayabilmeniz için, Zimbabve mücadelesini doğru bir bakış açısına oturtmamız canalıcı bir önem taşıyor.

Zimbabve'nin ekonomik ve sosyal yapısı

1890 yılında sevgili anavatanımız Zimbabve, 1889 Kraliyet Fermanıyla ülkemizin işgalini onaylayan İngiltere Hükümetinin desteğiyle Cecil John Rhodes' un yabancı kuvvetleri tarafından istila edildi.

Bu istila hareketi, anavatanımızı bir sömürge haline getirdi. O yıl milli bağımsızlığımızı ve egemenliğimizi yitirdik. O tarihten beri Zimbabve toplumunu belirleyen nitelikler şunlardır:

- yabancı azınlığın, geniş Zimbabve kitleleri üzerindeki siyasi hakimiyeti;
- yabancıların ve uluslararası mali sermayenin, geniş Zimbabve kitlelerini iktisadi bakımdan köleleştirilmesi;
- yabancı azınlığın, geniş Zimbabve kitlelerini askeri boyunduruk ve denetim altına alması;
- sömürgeci devletin, geniş Zimbabve kitlelerini kültürel bakımdan köleleştirilmesi.

Dolayısıyla, Zimbabve'nin toplumsal niteliği, tipik bir sömürge toplumu olmasıdır ve baş çelişme, geniş Zimbabve kitlelerinin, devlet iktidarının araçlarını elinde bulunduran ırkçı gerici azınlık rejiminin hakimiyeti altında olmasında ifadesini bulur. Zimbabve halkına tahakküm eden, onu ezen ve sömüren yabancı kuvvetler, dünya gericiğinin ittifak halindeki geleneksel emperyalist güçlerinden destek ve teşvik görüyorlar. Aslında Avrupalı azınlık rejimi Zimbabve'de bugün var olan emperyalist sömürü ve denetimin toplumsal temelidir. Öte yandan emperyalist güçler de Zimbabve'deki Avrupalı azınlık yönetiminin esas kaynağını oluştururlar.

Yabancıların ülkemizi işgal etmelerinin ardında yatan amaç, Zimbabve'de bol miktarda bulunan yeraltı zenginliklerini, insan gücünü ve öteki zenginliklerini sömürmekti. Böylece, milli bağımsızlığımızın yitirilmesiyle birlikte, türlü türlü yollardan uygulanan son derece insanlık dışı bir iktisadi sömürü biçimi de başlamış oldu.

Yabancılar ilk iş olarak o güne kadar bizim insanlık onurumuzun, Afrikalı kişiliğimizin ve geçimimizin temelini oluşturan topraklarımızı elimizden aldılar. Bizim için toprak, daha biçilmez bir değer taşıyordu ve hatta hayatımızın temel taşıydı ve

hatta hayatımızın temel taşıydı. Topraklarımızın elimizden alınması, sömürgeci devlete ve Avrupalı azınlık rejimine karşı hoşnutsuzluklarımızın bugün de en başında gelmektedir. Bugün altı milyonu aşkın Afrikalı halk, Zimbabve'nin coğrafi alanının yüzde ellisinden az bir kısmına sıkışmış, geri kalan topraklar ise, kendileri için çoğu kez kullanılmadan duran geniş toprak parçaları koparan 6 bin beyaz çiftçiye ayrılmıştır. Toprağın bu haksız bölüşümü Zimbabve halkının, malikane çiftliklerini işleten ve denetleyen köylük bölgeler burjuvazisi ve Uluslararası Mali Sermaye tarafından kırsal ve tarımsal açıdan sömürülmesini getirdi. İşte Afrika köylülüğünün alçakça sömürülmesinin nedeni budur.

Burjuvazi ve çokuluslu şirketler, fabrikalar ve yan sanayi dalları kurmaya koyuldular. Bunlar, madencilik sanayisi ile birlikte Afrika'nın işgücünün sömürülmesini kolaylaştırdı. Burjuvazi her yıl, aslında Afrika proletaryasının ayakta tuttuğu fabrikalarından, sanayilerinden ve madenlerinden Afrika proletaryasının sırtından muazzam kârlar vuruyor. Sömürgeci makamlar ayrıca, Afrika köylülüğünün sırtından, yalnızca kendi çıkarlarına hizmet eden bir ticaret sistemi kurdular. Bunlar, güpe gündüz adam soyan haydutlar gibi, köylülerden ham madde alıyor ve akıl almaz fiyatlarla yeniden satıyorlar. Yabancılar, Zimbabve halkı üzerindeki sömürülerini katmerleştirmek için son derece alçak bir vergi ve para cezası sistemi kurdular. Bununla, yukarıda anlatılan korkunç sömürünün dışında kalabilmiş ne varsa onu da son damlasına kadar sömürmeyi amaçlıyorlardı.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, Zimbabve halkının üzerindeki baskı ve sömürü, Zimbabve toplumunun toplumsal ve iktisadi dokusunu baştan başa ören aşağılık bir ırk ayrımlısıyla daha da şiddetlenmiştir. Gerçek Zimbabveliler, toprağın esas sahipleri, derilerinin rengi yüzünden kendi doğdukları topraklarda ikinci sınıf vatandaş muamelesi görüyorlar. "Bu ne kadar iğrenç bir şeydir!" Sözün kısası, ülkemizin yabancılar tarafından işgal edilmesinden sonra doğan tüm Zimbabve kuşakları, doğar doğmaz topraksız insanların güvencesizliği ve toplumsal aşağılanmanın onur kırıcılığıyla karşılaşmışlardır. İşte bu nedenle, bütün bu acılara yol açan yabancı yönetime ve emperyalist denetim ve sömürüye karşı savaşmak, tüm Zimbabvelilerin davasıdır. Bizim, insanca özgürlüğümüz için savaşmamız doğru ve haklıdır.

Sömürgeciğe karşı direniş 1890'larda başladı

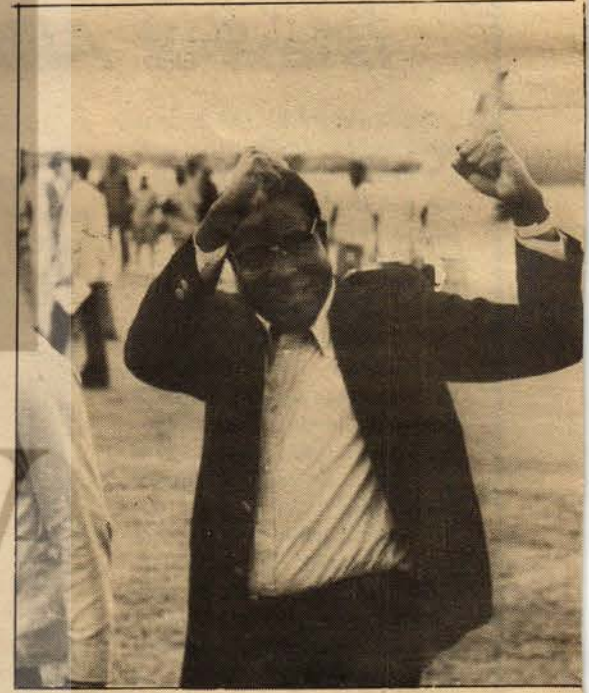
Sömürgeci tarihçilerin gözardı etmeye çalışmalarına rağmen, ülkemizin sömürgeleştirilmesine karşı Afrikalıların direnişi ilk yabancı güçler Zimbabve'ye ayak basar başlamış oldu. Yabancı işgaline karşı direniş, 1893'deki ünlü Matabele Savaşı ve "Maşona İsyanı" diye adlandırılan isyanla doruğuna ulaştı. Direnişimizin ilk aşamasının (1890-97) silahlı olması dikkat çekicidir. Atalarımızın yenilmesinin tek nedeni, yabancı işgal kuvvetlerinin komşu gerici Güney Afrika rejiminin desteğine sahip olması ve kısmen de yabancı kuvvetlerin elinde bulunan üstün silahlar ve donatımdı. Atalarımız yalnızca mızraklar, ok ve yaylarla silahlanmışlardı, ama istilacılara karşı savaşmadaki kararlılıkları, milli bağımsızlık uğrunda seferber ettikleri güç ve yaptıkları fedakarlıklar övgüye değerdi. Bu, Smith rejimine karşı bugünkü mücadelemizde bize yol gösteren bir esin kaynağıdır.

1897'de sömürgeci güçlerin üstünlüğü nedeniyle

atalarımızın yenilgiye uğramasından sonra, Afrika direnişi, 1950'lerin ortalarına kadar yeraltına geçti. Bu tarihte Afrika milli hareketi ön plana çıkmaya başladı. (...) Biz bu aşamayı, Zimbabve'de Afrika milli hareketinin doğmasına yol açan oluşum aşaması olarak ele alıyoruz.

ZANU'nun kuruluşu

İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemi, Afrika kıtasında Afrika milli hareketinin ortaya çıkışına tanıklık etti ve Zimbabve'de Afrika milli hareketi de 1950'lerin sonunda, Afrika Ulusal Kongresi'nin 1962'de kurulmasıyla vücut buldu. Bu tarih, Zimbabve sömürgeci yönetime karşı Afrika direnişinin yeniden doğuşunu belirledi. ZANU'nun doğuşuna kaçınılmaz bir dönem, sömürgeci yönetime karşı direnişin üçüncü aşamasını oluşturur. Afrika Ulusal Kongresi (ANC) 1959'da yasaklandıktan sonra kurulan NDP (Ulusal Demokratik Parti) 1961'de vasa dışı ilan edildi ve ardından kurulan ZAPU da 1962'de yasaklandı. Mücadelenin bu aşamasını belirleyen ö

ZANU Başkanı Robert Mugabe 8 Ocak 1977'de Lusaka havaalanında kendisini karşılayanları selamlıyor

lik, milli kurtuluş için anayasal yollara ve kitle toplantılarına bel bağlanmasıydı -bu bizim, reformcu siyaset dediğimiz türden bir siyasettir. Bu siyasetin özü, bütün umutların, sömürgeci rejimin makul davranmasına ve İngiltere Hükümetinin 'iyi niyetli' bağlanmasıydı. Afrika milliyetçileri ufukta bağımsızlığın olmadığını görerek hayal kırıklığına uğradılar, geniş Zimbabve kitlelerinin milli bilinci hızla yeniden uyanıyordu. ...

Reformcu siyasete büyük umutlar bağlanmasından ve barışçı mücadele için büyük çabalar harcanmasından hiç bir işe yaramadığının kavranması, daha önceki görüşlü yurtseverleri, kurtuluş stratejilerini yeniden gözden geçirmeye itti. Bu, sömürgeci yönetime karşı daha olumlu ve köklü eylemler için ilk adım olarak bir çağrıyla sonuçlandı. Ne var ki bu çağrı, eski siyasi reformculuk yolundan yürümeye devam etmekten memnun olan, milli önderlik içinde tutucu unsurlar tarafından bastırıldı.

Bu tutucu, etkinliği olmayan ve inatçı önderlik

BİR ZANU HEYETİ 15 MART 'TA TÜRKİYE 'YE GELİYOR

ZANU (Zimbabve [Rodezya] Afrika Milli Birliği) örgütünden 4 kişilik bir heyet, AYDINLIK Dergisinin davetlisi olarak 15 Mart 1977 günü, Türkiye'ye geliyor. ZANU heyeti, ülkemizde çeşitli siyasi kuruluş ve çevrelerle temas edecektir. Heyet Zimbabve'de ırkçılığa ve sömürgecilığe karşı verilen mücadelenin Türkiye tarafından desteklenmesini sağlamayı amaçlamaktadır. ZANU heyetinin Türkiye ziyareti 15 gün sürecektir. Ziyaret dolayısıyla AYDINLIK Dergisi, önümüzdeki günlerde "Zimbabve Halkıyla Dayanışma" adlı bir hafta düzenleyecektir. ZANU heyeti, Türkiye'de bulunduğu süre içinde Ankara ve İstanbul'da olmak üzere iki konferans verecektir. Konferanslardan ilki 19 Mart tarihinde İstanbul'da Spor ve Sergi sarayındadır. Biz, Zimbabve halkının mücadelesini desteklemenin ülkemizin ve halkımızın çıkarlarının gerektirdiği son derece önemli bir görev olduğu kanısındayız. Bu bakımdan, Dayanışma Haftası sırasında Afrika'daki sömürgecilığe ve ırkçılığa karşı olan tüm güçlerin Zimbabve'nin mücadelesini destekleme temelinde, bütün görüş ayrılıklarını bir yana bırakarak birleşmeleri için çalışacağız.

urtuluşun ilerlemesini frenleyerek kaçınılmaz olarak milli hareketin bölünmesine ve ardından, şimdiki millî kurtuluş mücadelesinin en ön safında yer alarak bu tarihi görevi üstlenen ZANU'nun doğmasına rol açtı.

Kurtuluşun, yalnızca barışçı mücadeleyle gerçekleştirilemeyeceğinin kavranması, ZANU'nun doğuşunu zorunlu kıldı. 1963 Ağustos'unda ZANU'nun kurulması, Zimbabve siyasetinde yeni bir dönemi açtı: Doğrudan çatışma dönemi. 1957-1963 yılları arasında kazanılan tecrübeler ZANU'ya, reformcu siyasete bel bağlamanın yalnızca bir zaman kaybolmakla kalmayıp aynı zamanda değerli çabaların yok yere tüketilmesi olduğunu öğretti. Bu dönem boyunca düşman, bazı yasaları (örneğin, Kanun ve Nizamın Korunması Yasası) yürürlüğe sokmuştu. Her türlü direnişi bastırmak ve Afrika halkına boyun eğdirmek amacıyla gerici devlet aygıtının olanca ağırlığıyla giriştiği katı uygulamayla her türlü direnişçi mücadeleyi yolunun önünü kapamıştı. Binlerce Afrikalı yurtsever, sırf genel oy hakkına dayalı çoğunluk yönetimi istedikleri için hapisanelere dolduruldu. Sadece bu bile, reformculuğun yetersiz olduğunu ve eğer mevcut düzende herhangi bir değişiklik yapılabilecekse, yeni mücadele biçimlerinin kullanılmasını gerektirdiğini gösteren açık bir kanıttı.

ZANU, gerek siyasi gerekse hukuki bütün diğer seçenekler düşman tarafından yok edilmiş olduğu için, Afrikalı halkı silahlı direnişe çağıran "Doğrudan mücadele yoluyla kendimizi kurtaracak olan bizleriz" şeklindeki her zaman geçerli ve güçlü sloganla doğdu. Tam bu sırada, aşırı sağcı Rodezya cephesi iktidara gelmişti ve bu da ZANU'nun, kurtuluşun silahlı mücadeleyle gerçekleştirilmesi yönünde yaptığı seçimin doğruluğunun kanıtlanmasına yardımcı oldu. Gelecek yıllar için genel strateji ve mücadeleye yön verecek olan temel ilkelerini saptadı. Bunlar, siyasi iktidarın silahın kullanılmasıyla sağlanabileceğini ve silahlı mücadelenin mantıksal sonucuna, yani bağımsızlığın kazanılmasına karar verildiğiyle sürdürülebilmesi için, geniş halk kitlelerinin seferber edilmesinin zorunlu olduğu şeklindeki temel ilkelerdi. Geniş Zimbabve halk kitleleri kendi tarihlerini kendileri yazacaklar ve devrimlerini bizzat kendileri yapacaklardı.

ZANU, dış güçlerin zorbalığına, denetimine ve müdahalesine izin verilmeyeceğini belirterek, en başından itibaren, Zimbabve halkının mücadelesinin bağımsızlığını ortaya koydu.

ZANU 1964 yılında, kötülükleri ile tanınmış bezizleri, örneğin Doğu Bölgesinden Oberholtzer gibi lamaları ortadan kaldırmak için, sadece bıçaklarla tehditlenmiş gençlerden kurulu çeteler örgütleyerek, doğrudan mücadele siyasetini uygulamaya başladı. ZANU'nun varlığını sürdürmesi için, ZANU'nun varlığını sürdürmesi için, ancak bir yıl dayandı ve onu yasakladı. Fakat bu yıl Partinin silahlı mücadele hazırlıklarını tamamlaması için yeterliydi. Böylece ZANU, kesin fere kadar zorlu silahlı mücadele yolunda sebat yürümeye başladı. Artık hiç bir güç ZANU'yu bu yoldan döndüremezdi.

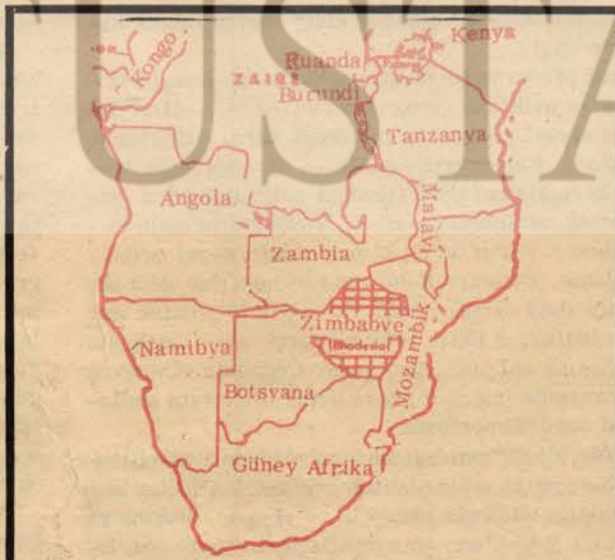
Bu sırada ZANU'nun karşılaştığı tek büyük talihtir, kuruluşunun üzerinden daha bir yıl geçmeden devrimci örgütün aynı zamanda kurucuları olan liderlerinin çoğunun tutuklanması ve geliştirdikleri fikirleri pratikte sınama olanağından yoksun bırakılmasıydı. Devrimci yaratıcılıklarını tamamen ortadan koyabilmeleri için serbest bırakılınca kadar on yıl geçmesi gerekecekti. Silahlı mücadelenin bilfiil başlatılmasını örgütlenme görevi, sınıfsız ve sevilen önderimiz ve ZANU'nun millî başkanı merhum Başkan Herbert Chitepo'nun ve Smith'in yenilgiğinden sıyrılmayı başaran ve komşu ba-

ğımsız Afrika devletlerine sığınan birkaç Merkez Komitesi üyesinin omuzlarına yüklenmişti.

Silahlı mücadelelerin gelişmesi

Örgütlü silahlı mücadele ancak 1966 yılında başlayabildi. Silahlı mücadelenin başlamasından biraz önce, ırkçı Smith rejimi tek taraflı bağımsızlık bildirisini yayınladı. 1966 Nisanına gelindiğinde ZANU, Zimbabve tarihindeki ilk gerilla birliğini eğitmiş ve örgütlenmiş bulunuyordu. Bu birlik, yeni aşamanın, yani silahlı mücadele aşamasının başladığını ilan eden ünlü Sinoia Muhaberesiyle 28 Nisan 1966'da ilk savaşını verdi. Böylece ZANU, Sinoia Muhaberesiyle devrimci silahlı mücadelenin yolunu açmış, yani Parti, devrimci silahlı mücadele programını uygulamaya başlamıştı. Ülkenin kuzey yarısının üst kesimlerindeki çok sayıda gerilla eylemi Sinoia Muhaberesini izledi. Gerilla çeteleri, küçük birimler halinde faaliyet gösterme ve ıssız yerlerdeki küçük düşman mevzilerine saldırma stratejisini izliyorlardı.

1969 yılının başlarına kadar ülkede pek büyük bir askeri başarı kazanılamamıştı. Askeri bakımdan önemli bir ilerleme gösterilememiş olması nedeniyle Parti birkaç yıllık silahlı mücadele tecrübesini özetledi ve devrimci stratejisini gözden geçirdi. Bu, Partiye düşmanın güçlü olduğunu ve geniş halk kitlelerine dayanmadan zaferin kazanılamayacağını öğretti. Kitleleri silahlı mücadele için örgütlemek ve seferber etmek konusunda çok az şey yapılmıştı. Bu eksiklik ve stratejik bir engel olan Zambezi Nehri, silahlı mücadelenin ilk birkaç yılında çok az ilerleme kaydedilmesinin nedeniydi. Diğer olumsuz etkiler ise, elde yeterli modern silah bulunmaması

Bugün Güney Afrika'da iki ülkede gayrimuşru beyaz ırkçı yönetimler bulunmaktadır. Bunlar, sözümona "Güney Afrika Cumhuriyeti"ndeki Vorster yönetimi ile Rodezya'daki Ian Smith yönetimidir. Afrika ve dünya halkları, özellikle bu ülkelerdeki kurtuluş mücadelelerinden söz ederken, Güney Afrika'yı Azanya, Rodezya'yı da Zimbabve adıyla anmaktadır. Aynı şekilde, halen Vorster yönetiminin kanunsuz işgali altında bulunan Güney-batı Afrika toprakları da Afrika dillerinde Namibya adını taşımaktadır.

ve Parti kadrolarının ve önderliğinin geçmişte askeri meselelerle ilgilenmemiş olmalarıydı. Böylece 1969-1971 yılları arasındaki dönem, Partinin yeniden örgütlenmesine ve Partinin silahlı mücadeleye stratejik ve taktik yaklaşımının gözden geçirilmesine ve zorlu bir silahlı mücadelenin yeniden başlatılması için geniş hazırlıkların yapılmasına ayrıldı. 1971 yılına gelindiğinde Parti örgütünde gerekli değişiklikler yapılmış bulunuyordu ve Parti örgütü, geniş Zimbabve halk kitlelerinin kapsamlı bir şekilde örgütlenmesine ve seferber edilmesine dayanacak olan silahlı kurtuluş mücadelesinin yeni bir aşamasına girmeye hazırdı.

Bu yeniden örgütlenme döneminde meydana gelen daha da önemli olay, Partinin, FRELIMO (Mozambik Kurtuluş Cephesi) ile sıkı ve uygulanabilir bir işbirliği kurmayı başarması ve bunun sonucunda gerilla kuvvetlerimizin Tete eyaletinden geçiş hakkını elde etmesiydi. Bu, Partimizin kuzey doğu cephesini açmasını ve böylece savaşımızın ilerlemesini önleyen aşılması zor Zambezi Nehri engelini aşmamızı mümkün kıldı.

Parti, 1971 yılının sonlarında ZANLA adını taşıyan ordusuna bağlı küçük gerilla birimlerini ülkeye sokmayı başarmıştı. Bu birimlerin görevi, kuzey doğudaki ilk büyük gerilla saldırısını başlatmak için hazırlık yapmaktı. Bu birimler, büyük gerilla saldırısını başlatılabilmek için kitleleri inceden inceleme örgütlediler ve harekete geçirdiler ve stratejik askeri keşif faaliyetleri yürüttüler. 1972 yılının sonlarında kuzey doğuda gerilla savaşının başlatılması için her şey hazır ve savaş 20 Aralık 1972'de başladı. 1973 ortalarında gerilla saldırısı, Smith rejimi tarafından Kuzey Doğu Bölgesi "Kasirga" sını koduyla anılan bir halk savaşı haline gelmişti.

Ülkenin içine sızan gerilla birimleri, halk kitleleri içinde derin kökleri olan gerçek bir halk savaşı veriyorlardı. Gerilla birimleri düşmanın kuzey doğudaki müstahkem mevzilerine karşı bir dizi hareket yaptılar ve düşmanın bölgedeki irtibat hatlarını etkisiz hale getirdiler. Ayrıca sabotaj faaliyetleri yürüttüler ve düşmanın iktisadi hayatına ağır darbeler indirdiler. Düşman çok geçmeden savaşın etkilerini hissetti ve halk savaşçıları durdurmak için ümitsiz çabalara girişti. Gerillaları kitlelerden koparmak için sağa sola saldırmaya ve kitlelere terör uygulamaya başladı. Kitleleri gerillalara yardım etmekten vazgeçirmek için köy topluluklarına kollektif cezalar uygulamaya girişti; ancak bütün bunlar hiç bir sonuç vermedi. Masum sivilleri gözünü kırpmadan katlederek, mallarını yağmalayarak, köylere yakıp yıkarak ve bazen da havadan bombalamak suretiyle yer yüzünden silerek kitlelere korku salmaya çalıştı. Bütün bunlar yetişmedi. Kitleleri, sadece "korunmuş köyler" diye adlandırdığı toplama kamplarına doldurmaya ve sıkı bir şekilde kimlik kontrolleri yapmaya başladı. Hareket alanlarınıdaki bütün okulları kapattı. Düşmanın bu azgın saldırıları, halk savaşının alevlerini söndüremedi. 1974 sonlarına kadar 600 düşman askeri öldürülmüş, binden fazlası ise saf dışı edilmiştir. Taşıtlar ve uçaklar da dahil olmak üzere büyük miktarlarda düşman malzemesi ve teçhizatı yok edilmiştir.

Parti, bütün 1971-1974 dönemi boyunca, ZANLA adındaki ordusuyla yürüttüğü savaşta büyük zaferler kazandı. ZANLA düşmana ağır askeri kayıplar verdirdi. Bir daha hiç bir şekilde sökülüp atılamayacak şekilde ülke içinde kök saldı. Ülke içinde, gerilla savaşının gelişmesi açısından stratejik önemi

(Devamı arka sayfada)

ZİMBABVE HALKININ MÜCADELESİ VE BUGÜNKÜ DURUM

(Baştarafı dokuzuncu sayfada)

olan bir dayanak yarattı. ZANLA faaliyet gösterdiği alanı, içinde 1 milyon 250 bin kişinin yaşadığı ülkenin üçte birini içerecek şekilde genişletti. ZANLA, gerilla savaşında zafer kazanmanın vazgeçilmez şartı olan geniş halk kitlelerini uyandırdı ve sonra da bu kitleleri seferber edip örgütlemeyi başardı. Bu, daha fazla sayıda insanın gerilla ordusuna katılmasına ve gerilla ordusunun gelişip büyümesine yol açtı. Gerillalar bu savaş sayesinde, uzun süreli bir savaşı yürütmek ve yönetmek için gerekli olan savaş tecrübesini kazandılar.

ZANLA'nın Smith rejimini sarsan ve emperyalist sömürünün Zimbabwe'deki temellerini zayıflatan bu parlak zaferleri Partiye uluslararası ilerici kamuoyunun büyük desteğini kazandı. Partinin uluslararası itibarı olumlu bir şekilde arttı. Bu gelişmenin olumsuz yönü ise, bu büyük zaferlerin emperyalist güçleri uyarması, korkutması ve çıkarlarını büyük ölçüde tehlikeye düşüren Partinin önderliğindeki devrimci atılımı boğmak için ellerinden geleni yapmaya itmesiydi. Gericiliğin müttetiklerinin ve geleneksel güçlerinin bu ümitsiz faaliyetleri, ZANU önderliğindeki Zimbabwe devrimini baltalamayı amaçlayan Yumuşama Manevraları ile sonuçlandı. Böylece ZANU, ırkçı Güney Afrika Başbakanı John Voster'in ABD ve diğer ilgili emperyalist devletlerle işbirliği halinde tezgahladığı Yumuşama Manevralarının boy hedefi yapıldı. Karşı-devrimci yumuşama tertipleri yüzünden mücadelenin uğradığı gerilemeyi hepimiz biliyoruz.

Emperyalistlerin tezgahladığı yumuşama manevraları

Yumuşamanın birinci turu 1974-1975 yıllarında yer aldı ve bu dönemde emperyalistlerin ZANU'yu yok etme ya da tarafsızlaştırma planları uygulamaya kondu. Gericici güçler karanlık amaçlarını gerçekleştirmek için, Zimbabwe kurtuluş hareketinin ANC (Afrika Ulusal Kongresi) şemsiyesi altında birleştirilmesi gerektiği görüşünü savundular. Gericilerin savunduğu bu birlik, gerçekte emperyalist güçlerin ZANU'yu tasfiye etme planında esas silah görevini yapacak olan karşı-devrimci bir birlikti.

ZANU'yu ANC'nin önderliğini kabul etmeye zorlamakla, ZANU'nun dinamik ve devrimci önderliğini sulandırmış olacaktı. Emperyalist güçler ZANU'yu esas olarak şekilsiz ve gericici bir örgüt olan ANC'nin şemsiyesi altına girmeye zorladıktan sonra, ZANU'nun Milli Başkanı Herbert Çitepo voldaşın katledilmesini tezgahlayarak, ZANU'nun faal siyasi önderlerinin tutuklanmasını sağladılar. Onların planı, 1973-1974 yıllarındaki büyük zaferlerin kazanılmasını sağlayan stratejileri hazırlamış olan ZANU önderliğini ortadan kaldırmak ve onun yerine daha uzlaşıcı bir önderliği geçirmekti. Milli Başkanımız merhum Herbert Çitepo voldaşın ölümü bahane edilerek ZANU önderliğinin ve 1000'den fazla ZANU savaşçısının Zambiya'da tutuklanması sağlandı. ZANU önderliğinin tutuklanması örgütü başsız bıraktı ve bütün Partide karışıklığa yol açtı. Önderlerinden koparılan ZANU savaşçıları Zambiya'daki toplama kamplarında çok kötü hayat şartları altında yattılar ve hatta bazıları 1975 Eylülünde Mboroma'da olduğu gibi pervasızca katledildiler.

Zimbabwe Halk Ordusunun (ZİPA) kuruluşu

Tabandaki ZANLA savaşçıları 1975 yılının büyük bir kısmı boyunca tutuklu bulunan önderleriyle hiç bir şekilde ilişki kuramadılarsa da, daha sonra, aynı yılın Eylül ayında bazı Parti kadroları ZANU DARE (ZANU'nun dış yürütme kurulu) önderliğiyle ilişki kurmayı başardılar. Önderlik onlara, ZAPU'yla kurulacak ortak bir askeri cephe temelinde mücadeleye yeniden başlamak için yorulup usanmadan çalışmaları talimatını verdi. Devrimci mücadelenin uğradığı gerilemeler karşısında öfkeye kapılmış olan ZANLA savaşçı kitleleri bu gelişmeyi sevinçle karşıladılar. DARE'nin bu fikri, Yumuşama Manevraları tarafından söndürülmüş olan mücadelenin alevlerini yeniden candandırdı. ZANU'nun askeri kadroları DARE'nin bu talimatını alır almaz, ZAPU kadrolarıyla bir ortak askeri cephe oluşturmak için durup dinlenmeden çalışmaya başladılar. ZANU'nun insiyatifiyle ZANU ve ZAPU'nun askeri kadrolarından oluşan ZİPA'nın kurulmasıyla, bu amaç en so-

nunda gerçekleştirildi. ZİPA, aşağıdaki ilkeler temelinde kuruldu:

- Zimbabwe'nin kurtuluşu ancak çetin bir silahlı mücadele verilerek gerçekleştirilebilirdi. Dolayısıyla silahlı mücadelenin yeniden başlatılması ve yoğunlaştırılması zorunluydu.
- Lusaka Anlaşmasıyla kurulmuş olan ANC önderliği devrime ihanet etmişti ve bu önderliğin yeteneksiz olduğu kanıtlanmıştı, dolayısıyla onun yeni kurulan cepheye her hangi bir rol oynamasına izin verilmeyecekti.
- ZİPA, hem ZANU hem de ZAPU'nun bir ürünüydü ve dolayısıyla da tarafsız kalacak ve her iki örgüt de onu tek başlarına kendi denetimleri altına almaya çalışmayacaktı.

Bu, ZANU'nun örgütlenmek için zaman kazanmak amacıyla geliştirdiği bir taktikti. Ne var ki, ZANU'nun askeri cepheye daha fazla sayıda kadrosu olduğu başından itibaren açıkça görülmüyordu. Ayrıca, askeri cepheye hakim olan ve onu yönlendiren ZANU'nun çizgisiydi. Bu nedenle ZİPA'nın kurulmasındaki esas amaç,

- silahlı mücadeleyi yeniden başlatmak ve örgütlemek,
- silahlı mücadeleyi sürdürmek için gerekli olan malzemeyi sağlamak,
- Zimbabwe'nin kurtuluşunu gerçekleştirecek olan silahlı mücadeleye uluslararası destek sağlamaktır.

ZİPA'nın kurulmasıyla bütün bu hedeflere ulaşıldı ve 1976 Ocakının sonlarında silahlı mücadele yeniden başlatılmış bulunuyordu.

ZANU'nun ZAPU ile ittifakı

ZİPA'nın kurulmasından birkaç ay sonra Zimbabwe'de silahlı mücadele yeniden alevlendi ve ülkenin doğusunu kaplayarak rejimin başkenti Salisbury'nin yakınlara kadar ilerledi. Mücadele her zamankinden daha hızlı bir şekilde gelişiyordu. ZİPA'nın kazandığı önemli zaferler emperyalist dünyada büyük sarsıntıyı yarattı ve emperyalistler, tıpkı 1974'te olduğu gibi mücadeleyi baltalamak için karanlık planlar yapmaya başladılar. Diğer bir deyişle ikinci bir yumuşama turunu tezgahlamaya giriştiler. Adamları Ian Smith'in, ZANU'nun hakimiyetindeki Zimbabwe Halk Ordusunun saldırılarını karşılayamayacağını açıkça görüyorlardı. Çıkarlarının ve Zimbabwe'deki sömürü düzenlerinin büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduğu açıktı. Çıkarlarını korumak için tedbir almalydılar. ZİPA'nın ilerlemesini durdurmak için bir strateji hazırlama görevi, Cenevre Konferansını örgütlemek için haftalarca mekik dokuyan meşhur ABD dışişleri bakanı Henry Kissinger'e düştü.

İkinci bir yumuşama turu tehlikesiyle karşı karşıya kalan halkın devrimci öncüsü ZANU, Zimbabwe'deki siyasi güçleri bu tehlikeye karşı örgütlemeye başladı. Emperyalist güçlerin stratejisinin, Zimbabwe kurtuluş hareketi içindeki bölünmelerden yararlanmak ve halkın devrimci öncüsünü ve onun silahlı gücü ZİPA'yı tecrit etmek olduğu gayet açıktı. Bu nedenle, Cenevre Konferansına hazırlık olarak, ZİPA içindeki ortağı ZAPU'yla taktik bir ittifak kuruldu. Bu ittifak, 8 Ekim 1976'da Yurtsever Cephenin kurulmasına yol açtı. Yurtsever Cephenin Cenevre Konferansında izlemek üzere ortak bir tutum geliştirmesi öngörülmekteydi.

ZAPU, ZANU'nun dışında Zimbabwe'de siyasi itibara ve bir orduya sahip olan tek örgüttü. ZANU, tek başına bıraktığı takdirde ideolojik ve siyasi bakımdan zayıf olan ZAPU'nun emperyalistlerin yeni-sömürgeci emellerine kolayca alet olabileceği görüşündeydi. Dolayısıyla, ZANU ve ZAPU arasındaki ideolojik ve siyasi ayrılıklara rağmen emperyalistlerin karanlık planları karşısında ZAPU'nun siyasi manevralarının dizginlenmesi ve kısıtlanması zorunluydu. ZANU silahlı mücadeleyi esas mücadele biçimi olarak görmektedir; buna karşılık ZAPU silahlı mücadeleyi, sadece anayasal mücadele için elverişli şartların yaratılmasına hizmet eden tali bir mücadele biçimi olarak görmektedir. Zimbabwe'nin geleceği ile ilgili olarak ZANU, bugünkü çürümüş toplumun kökünden değiştirilmesini istemekte, ZAPU ise sadece belli değişiklikler yapılmasını öngörmektedirler. ZANU, Zimbabwe halk kitlelerinin bütün güçleriyle Zimbabwe'nin kurtuluşuna katılmalarını sağlamak için, Yurtsever Cephenin işçi sendikalarını, öğ-

renci gruplarını, kilise gruplarını ve diğer kitle örgütlerini kapsayacak şekilde genişletilmesinden yabandır.

Cenevre Konferansı ve ZANU'nun çizgisi

Cenevre Konferansının doğrudan doğruya ZİPA'nın kararlı bir şekilde sürdürdüğü silahlı mücadelenin ve uluslararası güçlerin ve özellikle de Mozambik Halk Cumhuriyetinin kararlı bir şekilde uyguladıkları iktisadi yaptırımların bir sonucu olduğu gayet açıktır. Emperyalist devletler ise, silahlı mücadelenin Cenevre Konferansının toplanmasında oynadığı rolü küçümsemeye çalışmakta ve bu konferansın, Kissinger'in diplomatik çabalarının bir sonucu olduğu izlenimini yaratmak istemektedirler. Bununla, ZİPA'nın çabalarının ürünlerini gasp etmeyi ve ZİPA'nın zaferini yenilgiye dönüştürmeyi amaçlamaktadırlar. Fakat onlar akıntıya karşı kürek çekiyorlar ve boşuna çaba harcıyorlar. ZANU ve milli ordu ZİPA, zaferin halkın elinden alınmasına göz yummayacaklardır. ZANU emperyalistlerin oyunlarını açığa çıkarmak ve yerle bir etmek için, kesin zaferi kazanıncaya kadar amansız bir mücadele verecektir. Silahlı mücadele hâlâ esas mücadele biçimimizdir ve siyasi hilelere kanarak asla teslim olmayacağız.

ZANU, bağımsızlığın pazarlık konusu yapılamayacağını savunmaktadır. ZANU, Cenevre'ye bağımsızlık konusunda pazarlık yapmak için değil, siyasi iktidarın geniş Zimbabwe halk kitlelerine nasıl devredileceğini tartışmak için gelmiştir. ZANU, emperyalist devletlerin, siyasi iktidarı devretmek isteyen istemediklerine karar vermeleri gerektiği kanısındadır.

ZANU ve Yurtsever Cephe'deki ortağı, İngiliz hükümetini bağımsızlık tarihinin saptanmasına razı ederek Cenevre Konferansında daha şimdiden büyük bir zafer kazanmış bulunmaktadırlar. Bu, İngiliz hükümetinin daha önce hiç bir zaman yapmadığı bir şeyi yapmak, yani Zimbabwe halkının kendi kaderini tayin hakkını ve milli bağımsızlığını tanımak zorunda kaldığını göstermektedir. İngiliz hükümeti bağımsızlığımızı tanıyacağını resmen kabul etmiş bulunmaktadırlar. Bağımsızlığı kazanmak şimdi Zimbabwe halkına düşmektedir ve ZANU bağımsızlığın önündeki bütün engeller ortadan kaldırılana kadar mücadelesini sürdürecektir.

Biz, İngiltere'nin Zimbabwe'nin sömürge statüsünü kaldırmakla yükümlü olduğunu savunuyoruz ve iktidarın devredilmesi yöntemlerini Smith rejimi ile değil, İngiltere hükümeti ile tartışıyoruz. Şimdi İngiltere hükümetini tanımak zorunda bıraktığımız bağımsızlığı kazanmak, halkın devrimci öncüsü olarak ZANU'nun sorumluluğudur.

Cenevre Konferansının başarısızlığa uğraması halinde, ZANU kesin zaferi kazanıncaya kadar silahlı mücadeleyi sebatla sürdürecektir. ZANU, amansız ve zorlu bir silahlı mücadeleyi sürdürecektir. Nakalara, kadrolara, örgüte, siyasi iradeye ve kararlılığa sahiptir. Ne var ki bu, ilerici dünya kamuoyunun ideolojik, siyasi, manevi, diplomatik, maddi ve mali desteğini de içeren daha büyük yardımlara gerek duyacağımız anlamına gelmektedir. Verdiğimiz savaş sürdürülebilir için daha çok sayıda silaha, daha çok sayıda taşıt aracına ve daha çok sayıda ilaç ihtiyacı duymaktayız. Şimdi çok sayıda göçmenin bakımını sağlamak durumunda olduğumuz için, yapacağınız bağışlar ve giyim eşyası için kumaş yardımları bizim için son derece yararlı olacaktır.

Zimbabwe halkının ZANU önderliğinde sürdürdüğü mücadele haklı bir mücadeledir ve dünya halklarının anti-emperyalist mücadelesinin bir parçasıdır. Bu nedenle de bütün ezilen halkların mücadelesiyle kopmaz bağları vardır. Devrimci mücadelelerimiz bir birine destek olmalı ve bizler saflarımızı sıklaştırmalı, sağlam bir birlik kurmalı ve uygun adımlarla nihai zafere doğru ilerlemeliyiz. Emperyalizmin Zimbabwe'de ve diğer ezilen ülkelerde yenilgiye uğratılması, mücadelelerimizin zafere ulaşmasının, yeni bir hayatın başlamasının ve sosyal ilerlemenin başlamasının işareti olacaktır.

Yaşasın Zimbabwe Devrimi!
Yaşasın Halkların Mücadelesi!
Yaşasın Uluslararası Dayanışma
Pamberi ne Çimurenga!

Mimar ve Mühendis Odalarında Sosyal-emperyalizme karşı mücadele

Geçtiğimiz günlerde Ankara ve İstanbul'da Mimarlar Odasıyla, Elektrik, Maden, İnşaat ve Kimya Mühendisleri Odalarının kongreleri toplandı. Bu kongrelerde yurtsever mühendisler etkili bir mücadele yürüttüler. Sosyal-emperyalizmin yurdumuz üzerinde artan etkinliğine karşı çıktılar, odaların bu durum karşısında sessiz kalmamasını istediler ve bütün mühendis ve mimarları bağımsızlık saflarında birleşmeye çağırıldılar.

Bu kongrelerden hiç birinde revizyonistler ortaya konan gerçekler karşısında kürsüye çıkıp cevap vermek cesaretini gösteremediler. Ancak onlar oturdukları yerden laf atarak, konuşmaların süresini kısıtlayarak Rusya'nın teşhir edilmesini önlemeye çalıştılar. Elektrik mühendisleri Odasının kongresinde bu çabalarını olay çıkarmaya çalışarak sürdürdüler. Ancak mühendis kitlesinin tepkisi buna olanak bırakmadı.

Revizyonistlerin Rusya'yı savunmak cesaretini gösterememeleri üzerine bu işi Ma-

den Mühendisleri Odası kongresinde MC taraftarı bir koda man bürokrat üzerine aldı. Seydişehir Alüminyum Tesisleri başyöneticisi Celal Kurtuluş Rus yatırımlarının yararlarından sözü etti. Celal Kurtuluş, Rusya'nın Türkiye'yi biraz sömürdüğünü, fakat bizi herkesin sömürdüğünü ve alüminyum sömürüşünü abartmamak gerektiğini söyledi.

Son yapılan beş kongre odalar üzerindeki revizyonist etkinliğin kırılması yolunda önemli bir adımdır. Bugüne kadar revizyonistler devrimci fikirlerin mühendis kitlelerine ulaşmasını önlemek için ellerinden geleni yapmışlardır. Revizyonistler bu amaçla özellikle 'küçük kurul' adı verilen yurtsever mühendislerin danışma toplantılarından yararlanmaktadırlar. Onlar "sosyalist" kisvesine bürünerek bu kurullardan bazı kararlar çıkartmakta ve bunların bağlayıcı olduğunu öne sürerek kongrelerde devrimci fikirlerin savunulmasını yasaklamaya çalışmaktadırlar. Fakat istedikleri sonucu elde edemeyince

de bu kurulların disiplinini ilk önce kendileri çiğnemektedirler. Nitekim Mimarlar Odası İzmir Şubesi Kongresinde böyle davranmışlardır.

Bu seneki bütün kongrelerde yurtsever mühendisler küçük kurulların revizyonist amaçlara alet edilemeyeceği noktasında yoğun bir mücadele yürüttüler. Bu kurulların yurtseverleri birleştirdiğini ve sosyal-emperyalizme karşı çıkılmadan yurtsever oluna mayacağını ortaya koydular. Revizyonistler devrimci arasındaki bağlılığı ve disiplinini sosyal-faşist bir disiplin haline getirmeye yeltenmektedirler. Yurtseverliği yasaklayan bir disiplin olamaz. Küçük kurulları mühendis kitlelerinin ve kongrenin üstünde görmek odaların tekkeler haline gelmesine yol açar. Oysa halkın menfaatleri bütün fikirlerin kitleler içinde açıkça tartışılmasını gerektirir. Bütün mühendisleri odalar etrafında yurtsever saflarda gerçekten birleştirmenin yolu budur. Revizyonistlerin ise böyle bir sorunları yoktur. Onların derdi oraları sultanları altında tutmak ve revizyonizmin aleti yapmaktır.

Revizyonistler şimdi yurtseverleri küçük kurullardan atmak şeklinde bir siyaset uygulamaya çalışıyorlar. Bu niyetlerini Elektrik Mühendisleri Odasında fiiliyata döktüler. Yedi yurtsever mühendis danışma kurulundan atma kararı çıkarttılar. Onlar bu kararı alırken mühendislerin revizyonistlerin gerçek niyetlerini henüz görememelerinden yararlandılar. Uygulamalarını daha ileri götürmek ve yurtseverleri atmak istiyorlardı. Ancak karşılaştıkları tepki buna olanak vermedi. Mimarlar Odası Genel Kurulunda ise bir revizyonist söz alarak revizyonizme ve Rusya'yı karşı çıkan mühendisleri ve mimarları danışma kurulların-

dan, hatta odalardan atmayı planladıklarını ağızından kaçırdı Genel Kurul buna büyük tepki gösterdi. TMMOB Başkanı Teoman Öztürk ve Mimarlar Odası Başkanı Yavuz Önen de revizyonistlerin bu çabaları karşısında açık tutum aldılar. Maden Mühendisleri Odasında da da yurtseverler revizyonistlerin atma çabalarını teşhir ettiler. Kimya Mühendisleri Odasında ise revizyonistler, önce "Rusya'ya sosyal-emperyalist diyenleri, sonra revizyonist diyenleri, sonra da CHP'lileri atacaklarını söylemekteydiler. Hatta TİP'lilerle kendini Rus beşinci koluna bağlayan unsurlar arasında da sert çelişmeler doğmaktadır. Elektrik Mühendisleri Kongresinde bu açıkça ortaya çıkmıştır.

Revizyonistlerin bütün odalar için ortak bir atma siyaseti tespit edip bunu uygulamaya çalıştıkları ortadadır. Ancak bunu başaramayacaklardır. Şu son bir sene içindeki gelişme bile saflaşmanın ne kadar hızlı olduğunu ve revizyonistlerin hızla tecride sürüklendiklerini göstermektedir. Odalar bütün mühendislerin kitle örgütüdür. Oradan yurtseverleri kimse atamaz. Atma çabalarına karşı en iyi cevabı Mimarlar Odası kongresinde yurtseverler vermişlerdir: "Bizler revizyonizmin gerçek yüzünü bildiğimiz hal-

de 'şunlar atılsın' önerisiyle gelmedik. Biliyoruz ki, içinde bulunduğumuz yeniden saflaşma süreci sonunda revizyonistler çok küçük bir azınlık olarak kalacaklardır. Kitlelerin içinde yürütülen açık bir mücadeleyle bütün mühendisler yurtsever saflarda birleşeceklerdir. Buna inancımız tamdır."

Son kongreler mühendisler içindeki devrimci gelişmenin giderek hızlandığını ortaya koydu. Revizyonistler her kongrede devrimci bir muhalefetle karşılaşmışlardır. Birçok mühendis gerçekleri göreberek Rusya'nın yurdumuz için beslediği emellere ve onun hızla artan baskılarına karşı çıkmıştır. Artık revizyonist demagoji etkisini yitirmektedir. Elektrik Mühendisleri kongresinde revizyonistlerin Türkiye'de ağılık olmadığını söylemeleri üzerine söz alan yurtsever bir mühendis, ağa aramak için köylere gitmek gerekmediğini, DİSK'e bakmanın yeterli olduğunu söyledi.

Bize mektup yazan bir kimya mühendisinin belirttiği gibi Rus sosyal-emperyalizmine karşı en geniş mühendis kitlesini birleştirmek için gerçek bir temel mevcuttur. Yurdumuzun bağımsızlığı ve halkımızın gerçek demokrasiye kavuşması bütün mühendislerin ortak isteğidir.

Şenkaya Kültür Derneği yönetimine devrimciler seçildi

Şenkayalı devrimciler bildiriyor

Şenkaya Kültür Derneği'nin kongresi 10 Şubat günü yapıldı. Kongrede seçime iki liste katıldı. Biri iki süper devlete karşı olan devrimcilerin listesi idi. Diğeri ise Kurtuluş, İGD ve Devrimci Gençlik taraftarlarından oluşuyordu.

Devrimciler adına konuşan arkadaşlar iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı mücadele temelinde birleştiklerini ifade ettiler. Türkiye devriminin temel meselelerini anlatarak devrimcilere düşen görevleri belirttiler. Revizyonistlerin halkın mücadelesini önünde engel olduklarını, son TÖB-DER mitinglerinden örnekler vererek açıkladılar. Revizyonistlere karşı birliğin güçlendirilmesinin gerekliliği üzerinde durdular.

FTÖB Kongresi toplandı

Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği'nin (FTÖB) 30'uncu Genel Kurul toplantısı 12 Şubat günü Strasbourg şehrinde 250 civarında izleyici önünde yapıldı. Seçimlere, içinde tasfiyecilerin bulunduğu bir grupla revizyonistlerin oluşturduğu diğer bir grup katıldı. Seçimleri proleter devrimcilerin de oy verdiği tasfiyecilerin listesi kazandı.

Kongrede proleter devrimciler revizyonizme karşı başarılı bir ideolojik mücadele verdiler. Kongre proleter devrimci siyasetin yurtdışındaki geniş öğrenci ve işçi kitleleri içinde yayıldığına ortaya koydu. Almanya, Belçika, İsviçre ve İngiltere'den gelen devrimciler devrimci sloganları haykırdılar. "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganı en fazla söylenen slogan oldu. Devrimciler FTÖB içindeki revizyonistleri kitle önünde teşhir ettiler. Genel Kurulda okunan ATÖF, ATİF, İngiltere Kıbrıslı Öğrenciler Derneği, İngiltere Shef-

field Öğrenci Derneği ve Fransa'daki Kara Afrikalı Öğrenciler Federasyonunun mesajlarında iki süper devlet mahkum edildi.

FTÖB içinde gerilemiş olan revizyonistler, kararsız unsurları kazanabilmek için kendi revizyonist tezlerini açıkça savunmaktan çekindikiler.

Tasfiyecilerin sunduğu programda ise sosyal-emperyalizme karşı mücadeleden tek satırda söz edilmiyordu. Tasfiyeciler kongre boyunca devrimci sloganları bastırmaya kalkıştılar. Sosyal-emperyalizmi teşhir eden devrimcilerin konuşmalarını "vakit doldu" diyerek kesmeye çalıştılar. Tasfiyeciler devrimcilerin sunduğu "Rusya ile İştirakli Anlaşmasına Hayır" ve "FTÖB'de ideolojik, siyasi eğitim semineri" konulu iki karar tasarısını revizyonistlerle birlikte tartışılmadan reddettiler.

Devrimciler tasfiyecilerin revizyonizmle uzlaşmalarını eleştirdiler.

İstanbul TUMAD-DER'in 1. Kongresi yapıldı

İstanbul Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER)'in 1'inci kongresi 5 Mart 1977 günü İstanbul'da toplandı.

Kongreye katılıp konuşma yapan konuklar, kongreye başarılar dileyerek derneğin baskı ve işkencelere karşı mücadelesinde omuz omuza olduklarını belirttiler.

Ankara TUMAD-DER Başkanı Armağan Anar işkencecilerin saptanıp, kamuoyunda mahkum edilmesinin derneğin en önemli görevlerinden biri olduğunu belirtti.

Türkiye Birlik Partisi İl Örgütü adına konuşan Hüseyin Üstün, TUMAD-DER'in bütün dünyadaki örgütleri ve benzeri örgütlerle ilişki kurması gerektiğini söyledi. Üstün yurtseverliğin ve demokratiğin ölçüsünün emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı tavır almak olduğunu belirtti.

Sosyalist Devrim Partisi İl Örgütü adına konuşan Yaşar Avcı işkencecilerin ağır ceza çarptırılması ve işkence suçlarına zaman aşımı tanınmaması gerektiğini belirttikten hapishanelerde büyük bir uyanış olduğunu ve "adi suçlar" denilen suçlardan mahkum olanların da derneğe kazanıl-

ması gerektiğini söyledi.

İstanbul TUMAD-DER Başkanı İnci Ataberk, çalışma raporunda, ülkemizdeki cezaevlerindeki ağır koşulları, yapılan işkenceleri anlattı ve derneğin çalışmalarının, "Zindanlar Boşalsın", "Genel Af" sloganı hedefine yönelik olduğunu belirtti.

Eski yönetim kurulunun oy birliğiyle aklanmasından sonra yeni yönetim kurulu seçildi.

Karaman Halk Birliği kapatma kararına karşı açtığı davayı kazandı

Konya Valiliği tarafından bundan bir yıl önce kapatılan Karaman Halk Birliği Derneği yeniden açılmıştır. Dernek yöneticileri hakkında açılan dava beraatle sonuçlanmıştı. Bunun üzerine mahkemeye başvuran yöneticiler derneklerinin açılmasını istemişlerdir. Mahkeme isteği yerinde görerek derneğin açılmasına karar vermiştir.

**Halkımız
Yeni Çarlarla
İşbirliği
Anlaşmasına
Hayır Diyor !**

Bir emekçi kadın diyor ki:

RUSYA İLE ANLAŞMA İMZALAYAN HESAP SORACAĞIZ!

HOLLANDA:

Hüseyin Aslan (işçi):

Dergimizin başlatmış olduğu "Rusya ile İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasını işçi arkadaşlara anlatarak imza topladım. Rus işbirlikçisi T'K'P' liler işçilere "Bunlar Mao'cudur, bunlar Türkiye'de faşistler gibi olay çıkarıyor" diyerek engellemeye çalıştılar. İşçi arkadaşlar onlara "Siz Rusya'ya bağlanmak istiyorsunuz, bir de bunları karaluyorsunuz, savaşta Rusya, Amerika'dan daha tehlikelidir" diyerek gerekli cevabı verdiler. 35-40 işçi arkadaş çekinmeden imza verdiler.

"Düne kadar Amerika başbelasıydı. Şimdi de Hitler tipi Rus çarları başımıza bela oluyor. Eğer MC Rus çarları ile anlaşma yaparsa eninde sonunda yurtsever halkımız onlara gereken dersi verecektir.

TORBALI

Hüseyin Gözetin, Eran Evcan, Vedat Aydıç:

"Rusya'ya dayanarak bağımsızlık kazanılıp korunamaz. İki süper devlete, Amerika ve Rusya'ya güven verip bağımsızlık kazanılıp korunamaz. Bağımsızlığın yolu işçi sınıfının milli demokratik devrime önderlik etmesinden geçer. Ancak bağımsızlık bu şekilde korunur."

ÖDEMİŞ

Küçükmenderes Köprüsü İşçileri İsmail Karadiş, Rüştü Yılmaz, Sabahattin Nurgören, Namık Ulvioğlu:

"Rusya'yla 'işbirliği' anlaşmasına biz de hayır diyoruz, Rusya saldırgan bir emperyalisttir. Ankara mitinginde uşaklarını gördük. Kendileri gelince ne yapacakları daha şimdiden belli."

ÇEŞME

Ilıca'dan Ayşegül Kıyıcı (öğrenci) Mümin Ali Kıyıcı (inşaat işçisi), Ahmet İpekkan (işçi), Abdullah Arzık (işçi):

"Biz emekçiler hiç bir zaman köleliği ve teslimiyeti istemiyoruz. Türkiye halkı zalimleri her zaman yere çalacaktır.

Emperyalistlere güven veremeyenlerin daha da azgın boğa gibi hazırlanmalarına hizmet eder. Güven yerine kararlı mücadeleye hazırlanmalıyız."

İZMİR

Yıldız Kalındamar (işçi), Ayten Kılıçdere (işçi), Hüsnü Kalındamar (işçi) Saim Kalındamar (işçi), Melek Kalındamar (işçi), Şirin Baycu (işçi) Abidin Kalındamar (öğrenci):

"Savaşın esas kaynağı olan Rus sosyal-emperyalizmiyle işbirliğine karşı çıkıyoruz.

"Sosyal-emperyalistlere güven vermekle bağımsızlığımız korunmaz. Bağımsızlığımız ancak dış mücadeleyle korunur."

MANİSA

Ticaret Lisesi'nden 67 öğrenci:

"Bu anlaşmayı imzalamak demek yurdumuzu en gözü doymaz emperyalistlere teslim etmek demektir. Sosyal-emperyalistlerle yapılacak her türlü anlaşmaya karşı çıkmak bir yurtseverlik görevidir."

Şehitler Ortaokulu'ndan Ergün Yıldırım, Cafer Etyemez, İlhan Tireli ve 47 arkadaş:

"Bu anlaşmaya karşı vereceğimiz mücadele bir yurtseverlik görevidir.

Bağımsızlık iki süper devlete güven vererek değil, kararlı mücadeleyle kazanılır."

Öğretmen Lisesi'nden 56 öğrenci adına Mahir Sevgi:

"'Dostluk ve işbirliği' adı altındaki bu anlaşma halklarımıza dostluk ve dayanışma değil, aksine felaket getirir. Bu köleleştirici anlaşmaya karşı çıkmak her yurtseverin görevidir. Bağımsızlığımızın düşmanı olan iki süper devletten bize dost olmaz, bizim gerçek dostumuz işçi köylü tüm ezilen halklar. Üçüncü Dünya ülkeleridir."

TUNCELİ

Kırmızıköprü'den İsmail Canpolat, Hasan Demirbilek, Fehmi Canpolat, Ali Ekrem Demirbilek:

"Yeni Rus Çarlarının 'sosyalist' maskesi artık düşmüştür. Bunlar yeni bir dünya savaşı çıkarmak istemektedirler. Rusya ile anlaşma yapılmasını istemiyoruz."

PÜLÜMÜR

Güllü Şanlı ve Saadet Can:

"Faşist MC bir eliyle halka işkenceler ederken bir eliyle de Rus çarlarıyla anlaşmalar yaparak Rus pençesinin yurdumuza daha da inmesine yardımcı olmaktadır.

"Yeni Çarlarla yapmak istediği 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına bütün yurtsever yurttaşlar olarak karşı koyuyoruz ve protesto ediyoruz!"

ERZİNCAN

Çayırli-Y. Çamurdere köyünden 40 yurtsever:

"MC hükümetinin Rusya ile yapmayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşması halkımızın zararındır. Çünkü emperyalist bir ülke ile böyle bir anlaşma yapılamaz. Çamurdere köylüleri olarak bu anlaşmayı nefretle reddediyoruz."

Ödemiş - İzmir yürüyüşüne katılan bir emekçi kadınla konuşma

"Ben evlenmeden evvel köyde idim. Tarlada çubukta çalışıyordum. Toprağımız yoktu. Ancak 1-2 tenekelik bir yerimiz vardı. Sabahtan akşama güneşin altında anamla orakla ot biçerdik, kovun otlatırdık, gene de elde bir şey yoktu.

Kadınlar erkekler kadar iş çıkardığı halde onların ücreti düşüktür. Erkekler de kadınlar da tırpanla çalışıyorlar. Fabrikalarda çalışıyorlar. Bas-kılarla karşılaşıyorlar.

"Böyle bir yürüyüşün yapılacağını duyduğumda düşündüğüm ilk şey katılmak oldu. Bizim adama söyledim, ses çıkarmadı, 'olur' dedi. Çocuklara bakacak birini bul, git dedi. Kaynanama söyledim, çocuklara bakması için. Yürüyüşe katılacağımı söylemedim. Yürüyüşe katılmak istediğimde şunu düşündüm: Birçok devrimci kardeşimiz öldürülüyor. Bunlar benim kardeşlerim. Yarın benim çocuklarım da büyüyecek ve onlar da aynı tehlikeyle karşı karşıya kalacaktır.

"Yürüyüş sırasında yolda konuştuğumuz kadınların çoğunun yürüyüşten haberi yoktu. Biz arkadaşlarla kadınları toplayıp bu yürüyüşün amacını, bağımsızlık için yürüdüğümüzü anlatıyorduk. 'Siz niçin katılmıyorsunuz?' diye soruyorduk. Bir kadın çocuklarını bırakacak yer bulamadığı için katılmadı. Bir başka kadın yürüyüşe katılmak istiyordu ama izin alamadı. Bir başkası doğum yapacaktı. Gelmek istedi, gelemedi. Ama, dedi, çocuğumun adını yürüyüş koyacağım. Bir kadın dedi ki 'yürüyüş talebeleridir.' Ben de karşı çıktım. 'Ben talebe değilim, dört çocuk anasıyım. Ben bir köylü çocuğuyum. Kocam da işçidir. Okumuşluğum da yok. Öyle deyince 'Bir dahaki seferlerde biz de katılırız. Bizim bundan haberimiz olmadı.' dediler. 'Bu halk yürüyüşüdür, talebeler de katılıyor' dedik.

"Yürüyüşten döndükten sonra komşulardan akrabalarından karşı çıkan, hesap sormaya kalkan oldu.

'Niçin gittin, nereye gittin, senin ne işin vardı' diye sordular. Ben de anlattım. Dedim, 'Ben yurdumun bağımsızlık bayrağını kaldırmaya gittim.' Dediler ki 'kötü yola gitmiş'. 'Ne derlerse desinler, kötü yola gitmiş desinler, hiç önemli değil. Hiç çekinmeyeceğim. Ben bu konuda mücadele etmezsem bu mücadelede kadınların da katılmasının önemini kavratmazsam yarın kızım katıldığında ona karşı çıkacaklar. Bunun üzerine 'daha çok kadınlarla gitsen daha iyi olmaz mıydı?' dediler. Ben de 'karılarınızı niçin göndermediniz öyleyse?' dedim. 'Gönderseydiniz çok gidecektik. 'Kadın, kız kahvelerde kalmışsınız' dediler. 'Bu namus davası yani bağımsızlık davasıdır. Evlerde kaldık ama kahvede de kalabilirdik. Onlar hep bizim kardeşlerimizdir. Bugünden mücadele etmezsek yarın çocuklarımız daha büyük felaketlerle karşılaşabilirler, yetim kalırlar, bu daha mı iyidir?' dedim. 'Düşmanlar işgal etse, çocuklarımızı öldürmeyecek mi? Okutuyoruz, büyütüyoruz. Bugün de faşistler öldürüyorlar.' dedim. Döndüm bir kadına, dedim ki 'Sen diyorsun ki kaynanam, kaynatam böyle böyle baskı yapıyorlar.' Sen bu baskılardan kurtulmak istiyormusun? Öyleyse mücadele etmelisin.' Yürüyüşten sonra gelip anlatmak çok iyi oldu. Birçok insan duydu. Şimdi de 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır' kampanyasına imza topluyoruz. Yürüyüş için bağış kampanyasından daha iyi gidiyor. Çekinenlere diyoruz ki, 'bizim bu Türkiye'de bir kanuna evet veya hayır deme hakkımız varsa ve eğer biz Rusya'yla anlaşmaya karşıysak o halde imzamızı koymalıyız. Neden korkuyoruz?'

"Bazıları 'yarın bu imzadan bizi sorumlu tutarlar mı?' diyorlar. 'Oysa esas yarın biz bu anlaşmaya imza koyanları sorguya çekeceğiz' diyorum. Biz eğer Amerika-Rusya Türkiye'ye gelsin, sömürsün, haşhaşı tüttürsün istediği gibi yasaklasın, eksin, ne yaparsa yapsın diyorsak işte o zaman suçlu oluruz.

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalamaya hazırlandığı "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında dergimiz bir anket açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın özellikle anketimizin ilk sorusunu cevaplandırmalarını diliyoruz. Son iki soruyu ise isteyen okuyucularımız ayrıca cevaplandırabilirler. Anketimize gelen cevapları bu sayımızda da yayınlamaya devam ediyoruz. Okuyucularımızın cevaplarında isim, şehir ve mesleklerini yazmalarını diliyoruz.

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

2. RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN EFENDİLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ?

3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ?

ADANA

Ceyhan-Körkuyu köyü devrimcileri adına Hanifi Yelis:

"MC ile sözde sosyalist ve en gerici, emperyalist Rusya arasında yapılacak her türlü işbirliği anlaşması na hayır diyoruz."

MALATYA

Karaca köyünden 80 yurtsever:

"Karaca köyü halkı olarak "Kış gününün hoşluğuna Rus emperyalistlerin dostluğuna güven olmaz" diyoruz."

Adem Özcan, Hüseyin Dinçer, Rıza Güller, Veli Çelik:

"Milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı faşist MC iktidarının Yeni çarlarla yapmak istediği sözde 'İşbirliği ve Dostluk' anlaşması, Türkiye açısından köleleştirici bir anlaşmadır."

ELAZIĞ

Yenice köyünden Sıtkı Gül:

"Yeni Çarlarla yapılan anlaşma Rus emperyalizminin ülkemiz üzerinde hegemonya kurmasından başka bir şey değildir.

"Bütün yurtseverler, imza kampanyasını desteklemeli ve iki süper devlete karşı mücadeleyi güçlendirmeliyiz."

KAHRAMANMARAŞ

Pazarcık Sazlıhöyük köyünden İbrahim Ayvaz, Arif Karataş, Mustafa Ayvaz, Ayşe Ayvaz, Mustafa Karataş, Hasan Ayvaz, Sultan Ayvaz, Ökkeş Ayvaz, Ali Ayvaz, Hüseyin Ayvaz, Solmaz Ayvaz, Leman Ayvaz:

"Rusya'nın MC ile yapmak istediği 'siyasi işbirliği' anlaşması milli bağımsızlığımızı daha da zedeleyip, sosyal-emperyalist Rusya'ya kapılarımızı sonuna kadar açarak yurdumuzu daha da köleleştiriyor. Rusya yurdumuzu bir sıçrama tah-

tası olarak kullanıp, dünyaya yenden hükmetmek istiyor. Dünya halkları olarak saldırgan Rusya'ya karşı uyanıklığımızı arttırmalıyız."

Ali Kısa, Musa Eliş, Mehmet Ali Soğma, İmam Güzeloğlu:

"Bu anlaşma ülkemizi köleleştirmek amacını güttüğü için kesin olarak karşıyız."

Pazarcık-Eğlen köyünden Hüseyin Esendemir, Ali Esendemir, Mehmet Eliş:

"Rus sosyal-emperyalistleri MC Hükümetinden birçok taviz koparmıştır. Şimdi de MC hükümetiyle imzalanacağı 'işbirliği' anlaşmasıyla ülkemizi tamamen çıkmaza sokup kendi hakimiyetini pekiştirecektir. Bizce iki süper devlete karşı mücadele verilmeden bağımsızlığımız kazanılıp korunamaz."

Elbistan ve İğdeli köylülerinden 65 yurtsever:

"MC iktidarının Sovyetler'le imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşması faşist MC' ile birlikte sosyal-faşist Brejnev yöneticiliğinin Türkiye halkını daha fazla sömürmesi ve baskı altında tutmasını amaçlamaktadır. Bu, Türkiye ve Rusya halkları arasındaki dostluk değil, Türkiye'deki işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı ile Sovyet sosyal-emperyalistlere arasındaki dostluktur."

AĞRI

Melih Altın:

"İki süper devletle dostluk ve işbirliği yapmak deliliktir. Halkımız bağımsızlığına düşkündür. Süper devletlerin ülkemiz ve topraklarımız üzerinde egemenlik kurmalarına izin vermeyeceğiz."

DÜZCE

Mahmut Çimen (işçi):

"Amerika'ya da Rusya'ya da yurdumuzu teslim etmeyeceğiz. Yurdumuza saldırırlarsa, bu toprakları onlara mezar edeceğiz."

DANİMARKA

Kopenhagen'den 26 yurtsever ve devrimci adına Reşat Uslu:

"MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına hayır diyoruz. Çünkü bu anlaşma yurdumuzu savaş kaynağı olan Rusya'nın karşısında eli kolu bağlı bırakmayı amaçlıyor. Proletaryanın önderliğinde halkımız iki süper devlete gereken cevabı vermektedir."

İmza
Kampanyasını
Bütün Yurda
Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına bu hafta gelen toplam 2447 imzanın dağılımı şöyle dir:

Istanbul 304, Erzincan 290, Pülümür 307, Manisa 148, Ankara 134, İsparta-Şarkikaraağaç 116, Gelendost 79, Tavşançalı 70, Balıkesir Macarlar köyü 66, K. Maraş Yeni Mahalle 63, Manisa Ticaret Lisesi 67, Milas Serinler köyü 75, Akkuş 63, Şatiroğlu köylüleri 60, Eskişehir 53, Manisa Şehitler Ortaokulu 50, Bucak 47, Karabük 46, Köln 45, Eskişehir Sanat Okulu 39, Hollanda Nijemen'den Aşık Davut Sularf ve arkadaşları 39, Kangal Yellice köyü 36, Ödemiş Bıçakçı köyü 32, Adana 31, Düzce 22, Almanya 18, İzmir Çeşme 16, Samsun 15, Burdur 12, Çeşitli yerler 39.

Böylece şimdiye kadar elimize ulaşan 35 786 imzanın şehirlere ve ülkelere göre dağılımı şöyledir:

Istanbul	5958
Ankara	4680
Kahramanmaraş	3295
İzmir	3227
Adana	2463
Gaziantep	2173
Tunceli	1636
Sivas	1284
Konya	1148
Manisa	887
Malatya	746
Muğla	564
Mersin	516
Bolu	514
Erzincan	509
Trabzon	437
Almanya	431
Denizli	427
Antakya	410
Diyarbakır	402
Aydın	289
Elazığ	260
Antalya	216
Tokat	200
İsparta	195
Kars	167
Uşak	159
Amasya	135
Çanakkale	133
Afyon	108
Ordu	190
Burdur	103
Zonguldak	100
Eskişehir	100
Çeşitli yerler	1573
TOPLAM	35 786

KONYA

Kulu'dan Tahir Yetik (öğretmen) ve 15 öğrenci, işçi:

"Sosyal-emperyalistlerle yapılan anlaşmalar ülkemiz zararlıdır. Görevimiz, her zaman sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzlerini yoksul halkımıza teşhir etmektir."

İSLAHİYE TANDIR KÖYLÜLERİ YENİ ÇARLARI
PROTESTO TOPLANTISI YAPTI

5 Şubat 1977 tarihinde yaklaşık kırk kişinin katıldığı 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır' toplantısı yapıldı.

Toplantıda iki arkadaş, Rus sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzerine artan baskısını anlattı. Yeni bir dünya savaşı tehlikesinin arttığı ve savaşın esas kaynağının Sovyet sosyal-emperyalizmi olduğu belirtildi.

TOPRAK-İŞ SENDİKASI GENEL SEKRETERİ AHMET DÜNDAR:

"RUSYA DÜNYANIN TEK EFENDİSİ OLABİLMEK İÇİN YURDUMUZU BİR SİÇRAMA TAHTASI GİBİ KULLANMAK İSTİYOR"

"Bugün dünyanın en saldırgan emperyalisti Rusya dünyanın tek efendisi olabilmek için yurdumuzu sıçrama tahtası olarak kullanmak amaçladır. Aynı zamanda bu anlaşmayla savunmamızı etkisiz hale getirip muhtemel bir üçüncü dünya savaşında hazırlıksız yakalamak istiyor.

"Ayrıca iki süper devlete güven vererek yurdumuzun bağımsızlığının korunabileceğini iddia edenler, özellikle CHP gözlerini açın dünyayı iyi görmelidir. 1919'da emperyalistler yurdumuzdan güven istemeye değil, bağımsızlığımızı yok etmeye geldiler. Kısaca güven verme siyaseti, yurdumuzun güvenliğini iki süper devlete teslim etmektir."

SİVAS

Divriği'nin Karasar köyünden 25 küçük devrimci adına Fatma Özvurt, Garip Babacan:

"Bizler Divriği'nin Karasar köyü 4'üncü ve 5'inci sınıf öğrencilerimiz. Yeni Çarlarla 'işbirliği' anlaşmasına hayır diyoruz. Onlarla yapılan ve yapılacak anlaşmalar, bizim gibi küçük devrimcilerin ve tüm halkımızın doğru yollarına barikat kurmak içindir."

İZMİR GÜLTEPE BELEDİYESİ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

İzmir muhabirimiz bildiriyor

Yedi aydır maaşlarını alamayan Gültepe Belediyesi işçileri 27 Şubat günü 24 saatlik bir uyarı - direnişi yaptılar. İşçiler direnişlerinin amacının MC iktidarını protesto etmek ve maaşlarını almak olduğunu açıkladılar.

Gültepe Belediyesi işçileri bir süreden beri mücadeleye hazırlanıyorlardı. İşçilerin bağlı oldukları Genel-İş Sendikası ve Belediye Başkanı Aydın Erten ise sürekli mücadeleyi engellemeye çalıştılar. İşçiler yaptıkları toplantılarda MC iktidarına karşı en etkili silahlarının grev olduğunu belirttiler. Belediye Başkanı ve sendika yöneticileri ise çeşitli vaatlerde bulunarak grev önerisini örtbas etmeye çalıştılar.

Grev söz konusu olduğunda bazı AP'liler ve revizyonistler, "grevin MC'yi değil, belediye başkanına karşı olması gerektiğini ve işçilerin siyasete karışmasına karşı oldukları-

nı" söyleyerek mücadeleyi hedefinden saptırmaya çalıştılar. Bütün bunlar işçileri mücadeleden döndüremedi. İşçiler 22 Şubat sabahı belediye önünde toplanarak uyarı direnişine başladılar. Belediye Başkanı direniş sırasında bir devrimciye saldırdı. İşçiler buna tepki gösterdiler ve protesto ettiler.

Direniş sonunda sendika başka-

Kardeş Romen Halkına Başsağlığı Diliyoruz

Geçtiğimiz hafta sonunda meydana gelen şiddetli bir deprem sonucu komşumuz Romanya ağır can ve mal kaybına uğramıştır. Romen halkının acısını paylaşıyor, hayatlarını kaybedenler için başsağlığı diliyoruz. Kardeş Romen halkının en kısa zamanda yaralarını sararak, hasara uğrayan bölgeleri yeniden imar edeceğine inanıyoruz. Halkımız, Romen halkının iyi ve kötü günlerinde daima yanındadır.

nı ücretlerin bir hafta sonra dağıtılacağını açıkladı.

Direnişin ertesi günü 9 işçi işten atıldı. Direnişe önderlik eden

bu işçilerin atılmasını işçiler ve Gültepe halkı tepkiyle karşıladı. CHP'li yurtseverler Belediye Başkanının tutumunu protesto ettiler.

Direnişteki Amerikan Hastahanesi işçileri ile görüşme

İstanbul'daki Amerikan Hastanesi'nde çalışan 300 sağlık işçisi toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine başlattıkları uyarı direnişini iki haftaya yakın bir süredir kararlılıkla sürdürüyorlar. Muhabirimizin işçiler ve sendika yetkilileriyle yaptığı konuşmayı sunuyoruz :

İşçiler Amerikan hastanesinin bahçesini pankartlarla donatmışlardı. Halkın Sesi' dergisinden geldiğimizi duyunca çok memnun olduklarını söylediler. Sendika temsilcisi, daha sonra direniş yerine gelen Sağlık-İş Sendikası İstanbul Şubesi başkanı Abdülkadir Yüksel ve işçiler sorularımızı şöyle cevaplandırdılar:

Halkın Sesi: Direnişinizin amacı nedir ?

Cevap: Bu hastanede her türlü hizmetin en iyisi yapıldığı halde ücretlerimiz bütün İstanbul'daki sağlık işçilerinden düşüktür. Yıllarca çalışanlar bile asgari ücret alıyorlar. Patron 5'inci dönem toplu sözleşme görüşmelerinde haklarımızı vermediği gibi işi uzatmak için uyuşmazlığa gitti. Biz de Amerikan hastanesi patronunu uşarmak için direnişe geçtik. 1800 lira ücret alan bir işçi ailesini nasıl geçindirir? Böylece çocuklarımız yiyecekten, giyecekten yoksun bırakılmışlardır.

Halkın Sesi: Hastanede sağlık hizmetleri görülüyor mu ?

Cevap: Hizmetler yürütülüyor. A-

ma eğer bu direnişimiz patronu uyarılmazsa sağlık hizmetlerini de aksatacağız. Aksi takdirde haklarımızı alamayız.

Halkın Sesi: Dergimiz, MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına na hayır kampanyası yürütüyor. Bu kampanyamız hakkında görüşleriniz var mı ?

Abdülkadir Yüksel: "İki süper devletin ülkemizi sömürmekten başka bir amaçları yoktur. Biz bundan başka bir yarar görmüyoruz. Türkiye halkları olarak gönül gönüle verin - ce daha iyi kalkınacağımıza, kendi gücümüze güvenmemiz gerektiğine inanıyoruz. Ne Amerika'nın ne de

Rusya'yı istemiyoruz."

Son olarak sendika başkanı şunları belirtti :

"Biz bu direnişimizle patrona ihtarda bulunuyoruz. Eğer istediklerimizi vermezlerse buradaki sağlık hizmetlerini de aksatmak zorunda kalacağız. Bunun müsebbibi de onlar olacaktır."

BÜTÜN TÜRKİYE'DE
AVUKATLAR YARGI
KARARLARININ
UYGULANMASI İÇİN
DİRENDİLER

4 Mart Cuma günü avukatlar MC hükümetinin yargı organlarının kararlarını uygulamamasını protesto etmek için duruşmalara girmediler. Eylemle ilgili karar Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu'nda alınmıştı.

İstanbul Barosu, bu konuda yaptığı açıklamada "Almanya'nın nazileştirilmesine karşı baskın kalan veya baş eğen hukukçuları tarihin saygı ile anmıyor" demektedir ve avukatların mücadelesini sürdüreceklerini belirtmektedir.

Çeşitli kuruluşların desteğiyle talgraflarının yanı sıra yayınladıkları bildirilerle avukatların mücadelesini desteklediklerini açıklamışlardır.

ADA TES - İŞ ANKARA ŞUBESİ KONGRESİNDE SENDİKA REKABETİ ELEŞTİRİLDİ

TES-İŞ Federasyonuna bağlı Ada Tes-İş Sendikası Ankara Şubesinin Genel Kurulu 26 Şubat günü Ankara'da yapıldı. Genel Kurula 44 delegesi katıldı.

Genel Kurul'da ilk konuşmayı yapan Ankara Şubesi Başkanı Cahit Şahin sendikalar arası rekabeti eleştirdi ve işçi sınıfının birliğinin önemi üzerinde durdu. Cahit Şahin "işçi sınıfı ne kadar siyasetin içinde yer alırsa haklarının korunmasını da o kadar sağlar" dedi.

Daha sonra söz alan Ada-Tes-İş İstanbul Şube Sekreteri Haki Ergin iki süper devleti teşhir etti ve özete şunları söyledi: "Faşistler işçi sınıfını parçalarken, sosyal-faşistler de aynı yolu izlemektedirler. Çünkü onlar da aynı faşistler gibi bir emperyaliste dayanmaktadır."

Eskişehir delegesi Hüseyin Karakoç ta yaptığı konuşmada işçi sınıfı içindeki ABD ve Rus işbirlikçilerini teşhir etti. Daha sonra söz alan delegeler işyerleri ile ilgili sorunlarını dile getirdiler.

Seçimlerde yurtseverler gene yönetime geldiler. Başkanlığa Cahit Şahin seçildi.

Giyim işçileri revizyonist dernek ağalığına karşı çıkıyor

Bizler İstanbul'un çeşitli yerlerindeki küçük atölyelerde çalışan giyim işçileriyiz. Dağınık bir durumda olduğumuz için birçok sosyal haktan mahrumuz. İşten atıldığımız zaman açık hazırız. Her gün 15-16 saat çalıştığımız halde karnımızı zor doyuruyoruz. Sömürüye ve zulme karşı koymak mücadelemizi ilerletmek için İlerici Giyim İşçileri Derneği (İGİD) çatısı altında toplandık.

Dernekte revizyonist yöneticilere karşı, devrimci yurtsever muha-

lefet oluşturduk. Seksen kişilik tabanın altmışından fazlası yanımızda tavır almaktadır. Revizyonistler sözde "ilerici" tüzüklerini çiğneyerek baskı kurmaya ve arkadaşlarımızımızı dernekten atmaya çalışmaktadırlar.

Biz İGİD devrimci-yurtsever muhalefeti olarak mücadelemize devam edecek, revizyonizmi alt edeceğiz.

İGİD
Devrimci-yurtsever
muhalefeti

Ankara EGO'da revizyonistler işçi ve memurları işten atıyor

(Ankara Muhabirimiz Bildiriyor)

Revizyonistler EGO'da bürokrasinin üst kademelerini ele geçirerek yurtseverler ve devrimciler üzerinde baskı kurmaya çalışmaktadırlar. Bugün EGO'daki 8 Başkanlıktan 3'ü ve başkanlıklara bağlı çok sayıda müdürlük revizyonistlerin eline geçmiştir. Devrimci çalışma yaptıkları gerekçesiyle iki işçi ve üç memur EGO'dan çıkarılmıştır. Bazı CHP'li yurtseverler de tehdit ve baskıların hedefi olmaktadır. Bütün yurtseverlerin suçu Rus işbirlikçisi sahte sosyalist düşünceleri reddetmeleridir.

Revizyonistler EGO'da yapılan sınavlarda da denetimi ele geçirmişlerdir. Sınavları kazana-bilmek için revizyonistlerden torpilli olmak gerekmektedir. Nitekim elektrik teknisyenliği sınavında Bülent Vargel adlı müdür sınavı girenlere "Sosyal-emperyalizm nedir?", "NATOmü iyidir yoksa VARŞOVA mı?" gibi sorular sormuştur. Sorulara açık cevap veren yurtseverler sınavları kazanamamışlardır. CHP'li ve

TBP'li yurtseverler ise bu sınavda yedekte kalmışlardır. Revizyonistler aynı faşistlerin yöntemlerini benimsemektedirler.

EGO'nun bütün olanaklarından en başta yine bu revizyonistler yararlanmaktadırlar. Onlar lojmanlarda oturmakta makam arabalarıyla dolmaktadır. Bunlar yüzlerine sahte sosyalizm maskesi takmış işçi sınıfının, memurların ve halkın düşmanı bir avuç bürokrattır.

Bu gelişmeler revizyonizmin karakterini kavramayan devrimciler ve demokratlar için uyarıcı olmalıdır. Revizyonistler Türkiye'de daha iktidar olmadan yurtseverleri, devrimcileri ezmeye çalışmaktadır.

Bunun için tüm yurtseverler, devrimciler, Türkiye'nin en tehlikeli düşmanı olan sosyal-emperyalizme karşı birlikte mücadele etmelidirler.

MEMUR MÜCADELESİNİN ÖNÜNE DİKİ - LEN REVİZYONİST ENGELLER YIKILACAK - TIR!

Ordu içinde Rusya hesabına yıkıcılık

Sahte TKP
kendini
anlatıyor

Orduda örgütlenmek, militarist kliğin emperyalizmle, büyük burjuvazi ile bağlaşıklığını açığa vurmaktır. TKP militan kadrosunun önünde çözüm bekleyen sorunlardan biridir. (Atılım, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Organı, yıl. 2, sayı 1, Ocak 1975)

"TKP, Silahlı Kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu saymaktadır. Faşizmi yumruk yapan Demirel'in karma hükümetini alaşağı etmek ve ilerici, halkçı bir hükümet kurmak için sürdürülen savaşa ordu destek olmalıdır." (Atılım, yıl 2, sayı 4, Nisan 1975)

"Leninci ilkeleri klavuz edinen, silahlı kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu sayan TKP, ordu içinde de çalışmalara büyük önem vermektedir. Komünistler, faşizme tırmanan Demirel hükümetini alaşağı etme savaşında yurtseverler ve subayların devrimci güçlerin safında yer almasını sağlamak için çalışmaktadırlar." (Atılım, yıl 2, sayı 7, Temmuz 1975)

"Silahlı Kuvvetlerle daha yakın işbirliği kurmak. Bütün bunlar TKP'ni güçlendirecektir." (Atılım, yıl 2, sayı 7 Temmuz 1975)

Denizli'den bir grup yurtsever asker bildiriyor:

KARA KUVVETLERİ HALKIN SESİ OKUNMAMASI İÇİN EMİR ÇIKARDI

Kara Kuvvetleri Komutanlığı ve 4'üncü Ordu, birlikte gönderdikleri yazılı emirlerle yurtsever askerler üzerindeki baskıyı artırmışlardır.

Emirler bütün birliklere bir ay kadar önce gönderilmiş ve okunmuştur. Gelen yazılı emirlerde şöyle denmektedir: "Aşırı solun yayın organı olan Halkın Sesi dergisi ordudaki ve Denizli'deki bazı olay

ları yazmaktadır. Bu yazıların 11'inci Tugay'daki bir grup asker tarafından gönderildiği MİT tarafından saptanmıştır. Orduda yiyiciliğin, rüşvetin, yolsuzluğun, angaryanın, dayanın, küfürün olduğu ve MHP'li subayların örgütlediği ileri sürülmektedir. Bu askerlerin Halkın Sesi görüşü doğrultusunda ideolojik faaliyet gösterdiği saptanmıştır." Emirde Halkın Sesi'ni okuyan, okutan veya okunmasını öğütleyenlerin tespit edilmesi, bölük komutanlarının kendi istihbarat ekiplerini faaliyete geçirmeleri ve Kara Kuvvetleri Komutanlığına ve Dördüncü Ordu'ya bilgi vermeleri istenmiştir.

Bunun üzerine Tugay Komutanı Tuğgeneral İbrahim Akıncı ve MİT Şube Müdürü Kurmay Binbaşı İsmet Fırat, MİT subaylarını ve birkaç askeri faaliyete geçirmiştir. Bir taraftan toplantıları gözaltında tutup dinlerken diğer taraftan sol yayınları ve Halkın Sesi'ni ileri bildikleri askerlere vermeye çalışmışlardır. Yurtsever askerler bu tuzağa düşmediler. MİT mensubu subay ve sivil polisler de er elbisesi giyerek araştırma yapmaktadırlar. Bayilere baskı yaparak Halkın Sesi alan askerlerin isimleri istenmiştir. Derneklere askerlerin alınmaması için inzibat albayı ve MİT Şube Müdürü tarafından baskı yapılmıştır.

Görüşme süresi kısıtlanmıştır. Gelen ziyaretçilerin kimlikleri ve yakınlık derecesi araştırılmaktadır. Sol yayınların siviller tarafından getirildiği ileri sürülerek ziyaretçiler sıkı bir şekilde aranmaktadır. Pazar günleri çarşıya çıkan askerler gözaltında tutulmaktadır. Ayda bir yapılan aramalar emirden sonra haftada birkaç kere yapılmaktadır. Bu aramalarda 73'üncü Piyade Alayı Beşinci Bölük erlerinden İstanbullu Volkan Çetin tutuklanmıştır. Volkan Çetin'in hatıra defterine fikirlerini yazması tutuklanmasına gerekçe gösterilmektedir. Volkan Çetin, askerlik süresi dolduğu halde serbest bırakılmakta ve casus olduğu yalanı yayılmaya çalışılmaktadır.

Devrimcilere karşı düşmanlık güden emirler verilmektedir. Böyle emirlerden birinin okunduğu gün Nezih Erdoğan adındaki yüzbaşı bireri keyfi olarak komaya sokana kadar dövmüş ve bir gözünü görmez hale getirmiştir. Yüzbaşı Isparta Ağır Ceza Savcılığına sevk edilmiş ve ifadesi alınmıştır.

Tugay Komutanı İbrahim Akıncı Gazanfer Bilge'nin askerliğini yapan oğluya her gün Pamukkale'lerde kol kola gezmekte ve birlikte içki içmektedir. Diğer erlere baskı yapılırken, buna hiç dokunulmamaktadır. Bu durum Tugaydaki askerler arasında tepki yaratmaktadır.

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

DÜZCE HALK BİRLİĞİ
DERNEĞİ:

"YAZI İŞLERİ
MÜDÜRLERİNE ÖZGÜRLÜK"

Halkın Sesi Yazı İşleri Müdürü Leyla Cümbüş'ün askeri mahkeme tarafından tutuklandığını öğrenmiş bulunuyoruz. MC iktidarı basın ve fikir özgürlüğüne kanunsuz bir şekilde saldırıda bulunmaktadır. Yapılan bu faşist baskıları nefretle karşılıyoruz. Yazı İşleri müdürlerinin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz.

Askeri mahkemeler Basını Yargılayamaz!

Yurtseverlere Hürriyet Zindanlar Boşalsın!
Yurtsever Basına Özgürlük!

SİVAS'IN KANGAL İlçesinin Yellice köyünden Otuz beş emekçi:

İşçilerin, köylülerin tüm yurtsever ve devrimcilerin gazetesini olan Halkın Sesi'nin yazı işleri müdürü Kemal Doğan bir süre önce ordudaki faşistlerin örgütlenmesini anlatan bir mektubu yayınladığı için tutuklanmıştır. Yakınlarda ise yeni yazı işleri müdürü Leyla Cümbüş tutuklandı. Bu kanunsuz bir eylemdir. Askeri Mahkemeler basını yargılayamaz.

MARAS/AFŞİN'den
Beş Emekçi:

Halkın Sesi'ne yapılan baskıları halkımıza yapılan baskı

olarak kabul ediyor ve göğüsleyerek protesto ediyoruz.

İSTANBUL Küçükköyden On işçi:

"YURTSEVER BASINA
YAPILAN BASKILARI
PROTESTO EDİYORUZ"

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin bayrağı olan Halkın Sesi dergisine yapılan baskıları Küçükköylü devrimciler olarak protesto ediyoruz.

Askeri Mahkemeler Basını Yargılayamaz!

Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş Serbest Bırakılsın!

ELAZIĞ'DA DERGİMİZİ DAĞITAN VE SATANLARA BASKI YAPILIYOR

Elazığlı Devrimciler bildiriyor

Elazığ'da Halkın Sesi'nin satılmasını önlemek için polis büyük baskılara girişti. Halkın Sesi'nin 93'üncü sayısını satan bir bakkal beş gün süreyle tutuklandı ve mahkemeye verildi. Polis dükkandaki dergileri aldı.

Elazığ'da Halkın Sesi dergisini dağıtan Mustafa Arıkanoğlu gözaltına alındı ve dövüldü. Polis Mustafa Arıkanoğlu'nun üzerindeki AYDIN-

LIK dergisinin kolu makbuzunu ve parayı alarak postanedeki AYDINLIK'ın 72'nci sayısına el koydu. İki gün gözaltında tutulan Arıkanoğlu'nun evi kanunsuz bir şekilde arandı. Polis Arıkanoğlu'na dergileri kime sattığını, niçin sattığını sorarak işkence yaptı. Arkadaşa, daha çıkmamış bulunan 95'inci sayının toplatıldığını, gelir gelmez İkinci Şube'ye getirmesi söylendi. Hiç bir güç devrimci fikirlerin halka ulaşmasını engelleyemez.

YENİ ÇIKTI

A.A. Jdanov
Edebiyat,
Müzik ve
Felsefe
Üzerine

ÇIKIYOR

Enver Hoca
Sovyet Revizyonizmine
Karşı Mücadele

10 TL

Genel Dağıtım: TÜR-DA Hamam Sok. 4/2 Coşoğlu - İstanbul

MEM-DER GENEL BAŞKANI İLE KONUŞMA

Mem-Der Genel Başkanı Şamil Perk'le memur sorunları ve müca-
delesiyle ilgili olarak yaptığımız gö-
rüşmeyi sunuyoruz.

Soru: Memur mücadelesi hangi ta-
lepler etrafında gelişmektedir?

Şamil Perk: MC, memurları sür-
mekte, işten atmakta, örgütlenme
özgürlüğünü yok etmeye çalışmakta-
dır. Revizyonistler ise miting alan-
larını memurlara yasaklamaya ça-
lışmakta, Rusya'ya alkış tutmayan
herkesi karalamaya çalışmaktadır -
lar Bağımsızlığına ve özgürlüğüne
düşkün olan memurlar iki süper dev-
lete, faşizme ve revizyonizme kar-
şı mücadeleye girmektedirler.

Memurların grev, toplu sözleş-
me ve sendika hakkı hakim sınıflar-
ca gaspedilmektedir. Oysa, bu hak-
ların memurlara tanınması, Türki-
ye'nin de imzaladığı beş uluslararası
anlaşmanın gereğidir. "Sendika
Hakkımız Söke Söke Alırız" şiarı me-
murların uğrunda mücadele ettikle-
ri bir talep olmuştur.

Memur mücadelesi, memurlara
siyaset yasağının son bulması, gös-
terge tablosunun değiştirilmesi, me-
murlara her üç yılda bir terfi veril-
mesi, çocuk zammının artırılması,
yakacak zammı verilmesi, memur
maaşlarının vergilendirilmemesi,
en az ücret, adaylık sürelerinin kal-
dırılması ve temettü ikramiyeleri
gibi talepler etrafında yükselmek-
tedir.

Soru: MEYAK, katsayı, Kamu
İktisadi Teşebbüslerindeki (KİT) ik-
ramiye dağıtım konularındaki görüş-
lerinizi açıklar mısınız?

Ş. Perk: MEYAK kesintileri me-
murlardan 1970 yılında kesilmeye
başlanmıştır. Amacı memurlara sos-
yal hizmet ve yardımlar götürmek o-
larak tespit edilmiştir. Ancak bu ke-
sintiler bugün işbirlikçi büyük bur-
juvaziye hizmet etmektedir. Bugün
MEYAK kesintileri, memurlardan
zorla kesilen dördüncü-bir vergidir.
MEYAK kesintilerinin durdurulması
ve birikmiş olan kesintilerin faizle-
riyle ödenmesi, memurların güncel
taleplerindedir. MEM-DER bu ko-
nuda mücadelesini sürdürmektedir.

Katsayı sistemi kesinlikle geniş
memur kitlesinin aleyhine işlemek-
tedir. Bunu MEM-DER kurulduğu
günden beri savunmuştur. Bu müca-
delede MEM-DER'in karşısına fa-
şistler ve revizyonistler çıkmıştır.
MEM-DER'in mücadelesi sonucu
"Katsayı çözüm değildir, gösterge
tablosu değiştirilsin" sloganı geniş
memur kitlesine mal olmuş, reviz-
yonistler bile son günlerde katsayı
artışını savunmaktan vazgeçmişler-
dir. Katsayı konusuna en iyi örnek
bu yılın Bütçe Kanunu'dur. Bütçe
Plan Komisyonunda son olarak kat-
sayının 11'e yükseltilmesine karar
verilmiştir. Katsayı 11 olduğunda en
az maaş alan memurun maaşı 32 li-
ra azalmakta, en yüksek maaş alan
bürokratin maaşı ise net 4000 lira
artmaktadır. Bu nedenle biz göster-
ge tablosunun değiştirilmesini ve
en az göstergenin 1055 olarak tespit edil-
mesini talep ediyoruz

KİT personeline verilen ikra-
miyeler de, taban ve tavan maaşlar

arasındaki korkunç uçurum nedeni-
le tabana hizmet etmemektedir. Bu
nedenle biz, yalnız KİT personeline
değil, bütün memurlara yılda 6000
lira yakacak zammı verilmesini ta-
lep ediyoruz.

Ancak 1976 yılı ikramiyelerinin
KİT personeline verilmemesi 440
sayılı Kanunun 30'uncu ve Geçici
7'nci maddesini çiğneme anlamına ta-
şımaktadır. Bu kanunu çiğneyen Ma-
liye Bakanı Yılmaz Ergenekon'un
TCK'nun 260'ıncı maddesi hükmü u-
yarınca cezalandırılması, bu konu-
daki ikinci talebimizdir.

Soru: Memur mücadelesinin önün-
deki engeller nelerdir?

Ş. Perk: Memur mücadelesinin
önündeki iki büyük engel faşistler ve
revizyonistlerdir. Ancak faşistle-
rin hak düşmanı, memur düşmanı
yüzü artık iyice açığa çıkmış ve
memur kitlesinde faşizme karşı ge-
niş bir tepki oluşmuştur. Revizyo-
nistler ise memur mücadelesine
anti-faşist bir görünüm altında sı-
zabilmektedirler.

Revizyonistler "katsayı artışı bir
nevi toplu sözleşmedir" diyerek
memurların toplu sözleşme müca-
delesinin önüne dikilmişlerdir. TRT
de temettülerin ödenmemesini pro-
testo amacıyla imza toplayan MEM-
DER üyelerini bir yandan Şaban Ka-
rataş öte yandan revizyonistler en-
gellemeye çalışmışlardır. TİM-DER
içindeki bazı revizyonistler Milli
Eğitim Bakanlığında bir üyemizi Ba-
kanlıktaki faşist militanlara ihbar
etmekle tehdit etmişlerdir. Emekli
Sandığında temettülerin ödenmemesi
ni protesto ederek yemeğe girmeyen
personelin yemek boykotunu kırmak
için faşistlerle beraber yemeğe in-
mişlerdir.

Soru: Memurların örgütlenmesi i-
le ilgili görüşleriniz nelerdir?

Ş. Perk: Bugün memurları ör-
gütlemeye çalışan iki kuruluş vardır.
MEM-DER ve revizyonistlerin yöne-
timinde olan TİM-DER. TİM-DER,
başından itibaren izlediği revizyo-
nist siyaseti ve dernek içi demokra-

siyi tanımamasıyla memurların ör-
gütü olma niteliğini kazanamamıştır.
MEM-DER amaçları, kuruluşu ve
örgütlenmesiyle bütün memurları
kapsayan genel bir memur örgü-
tüdür. Ancak memurların yerel so-
runlarının çözümü, yerel örgütlen-
me sorunlarının çözümü konusunda
MEM-DER bir genel memur örgütü
olarak yetersiz kalmaktadır. Bu ba-
kımdan memur örgütlenmesinde iki-
li bir yol izlenmelidir.

Birincisi, işkollarında ve büyük
işyerlerinde işyeri ve işkolu örgüt-
leri yaygınlaştırılmalıdır. Küçük iş-
kolları ve işyerleri ile küçük il ve
ilçelerde MEM-DER gibi genel me-
mur örgütlerine halen ihtiyaç var-
dır.

İkincisi, yaygınlaştırılan işyeri
ve işkolu örgütleri merkezileştiril-
melidir.

Soru: Genel Kurulunuzun yaklaştı-
ğı şu günlerde gelecek dönem çalış-
maları için planlarınız nelerdir?

Ş. Perk: Memur mücadelesi aç-
ısından gelecek olumludur. MEM-
DER gelecek dönemde şu görevleri
tespit etmektedir:

Seçimler sırasında memurlar-
dan oy isteyen partilerden memur-
lar üzerindeki siyaset yasağının
kalkması ve sendika hakkının tanın-
ması talep edilecektir.

MEM-DER yeni mücadele döne-
mine:

**Katsayı Çözüm Değildir! Gösterge
Tablosu Değiştirilsin! Memura Siya-
set Yasaklanamaz! Sendika Hakkı-
mız Söke Söke Alırız! Revizyonizmle
Uzlaşmaya Son! Ne Amerika Ne
Rusya Bağımsız Demokratik Türki-
ye sloganlarıyla girmektedir.**

YORUMSUZ

İNGİLİZ DIŞİŞLERİ BAKANI:
"YUMUŞAMA DÖNEMİ BİTTİ"

Yeni İngiliz Dışişleri Bakanı yaptığı ilk önemli
konuşmada "Doğu ile Batı arasındaki yumuşama dö-
neminin artık bittiğini" söyledi.

TÜRKİYELİ İŞÇİLER KURULTAYINA RUS BEŞİNCİ
KOLONUN MAŞASI ATTF DE KATILDI

2 Mart 1977 tarihli Politika gazetesi, geçenlerde
Batı Almanya'da toplanan "Türkiyeli İşçi Kurulta-
yı" hakkında geniş bilgi verdi. Politika, kurultay
sonunda kurulan federasyona katılan örgütlerin i-
simlerini açıklıyor. Bunlar arasında Avrupa Türki-
yeli Toplumcular Federasyonu (ATTF), Türkiye
Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK), Avrupa Türki-
yeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu (TDF)
da var. Bilindiği gibi bu kuruluşlar ve özellikle
ATTF, yayın, bildiri ve toplantılarında açıktan a-
çığa Rus beşinci kolu sahte TKP'nin reklamını yap-
maktadır. Yurtdışında çıkan Kurtuluş adlı yayın or-
ganıyla da tanınan ATTF, sahte TKP'nin çeşitli fa-
aliyetleri için eskiden beri kullandığı bir maşadır.
Kurultayda Berlin Halkçı Devrimci Birliği adlı
CHP'li örgüt federasyon önerilerine karşı çıkmış-
tır. Bu örgüt federasyonun hiç bir tabanı bulunma-
yan bazı örgütlerin CHP'ye sırt dayayarak güçlen-
melerine yarayacağını açıklamıştır. Nitekim, daha
toplantı sırasında bu örgütler CHP'nin, temsilcile-
rini seçimlerde aday göstermesini istemişlerdir.
CHP Genel Merkezinin Türkiye'den konuşmacı gön-
derdiği böyle bir toplantıda, Berlin Halkçı Devrim-

ci Birliği'nin tutumu, yurtdışındaki ilerici çevreler
de takdirle karşılanmıştır.

MALAKA BOĞAZINDAN DEV TANKERLERİN
GEÇİŞİ SINIRLANDIRILDI

Malezya, Singapur ve Endonezya Dışişleri Ba-
kanları 24 Şubat günü Malaka Boğazında sefer gü-
venliği ile ilgili bir anlaşma imzaladılar. Anlaşma
da bir dizi tedbir tespit edilmiş ve özellikle dev
tankerlerin geçişleri sınırlandırılmıştır.

HANİ LOCKHEEDLE İLGİLİ BELGELERİN
HEPSİ GELMİŞTİ ?

2 Mart tarihli gazeteler Adalet Bakanının Lock-
heed rüşvet olayı ile ilgili yeni belgeler almak için
Nisan ayı başlarında Amerika'ya gideceğini yazdı-
lar. Bilindiği gibi bugüne kadar hükümet defalarca
Lockheed o'ayıyla ilgili bütün belgelerin alındığını
ve yeni belgeler bulunmadığını resmen açıklamıştı.

YENİ ÇARLAR DOĞU'YA SALDIRIR GİBİ
YAPARAK BATT'YA SALDIRMAYA HAZIRLANIYOR

Gazeteler, Sovyetler Birliği'nin Çin Halk Cumhu-
riyeti sınırında sahte hava alanları inşa ettiğini yaz-
maktadır. Hatırlanacağı gibi, Çu En-lay, Çin 4'ün-
cü Halk Kongresinde, Sovyetler Birliği'nin doğuya
saldırır gibi görünüp, batıya saldırmaya hazırlandığı
üzerinde özellikle durmuştu.